

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	★ Nařízení Rady (ES) č. 1322/2006 ze dne 1. září 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 1470/2001 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (CFL-i) pocházejících z Čínské lidové republiky	1
	Nařízení Komise (ES) č. 1323/2006 ze dne 6. září 2006 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny	6
	II Akty, jejichž zveřejnění není povinné	
	Komise	
	2006/598/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 16. března 2005 o státní podpoře, kterou Itálie – region Lazio – hodlá poskytnout na snížení emisí skleníkových plynů (oznámeno pod číslem K(2005) 587) ⁽¹⁾	8
	2006/599/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 6. dubna 2005 o režimu státních podpor, který Itálie hodlá uskutečnit v oblasti financování stavby lodí (oznámeno pod číslem K(2005) 844) ⁽¹⁾	17
	2006/600/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 4. září 2006, kterým se pro některé stavební výrobky stanoví třídy chování při vnějším požáru, pokud jde o dvouplášťové sendvičové střešní panely s kovovým povrchem (oznámeno pod číslem K(2006) 3883) ⁽¹⁾	24
	2006/601/ES:	
	★ Rozhodnutí Komise ze dne 5. září 2006 o mimořádných opatřeních týkajících se nepovoleného geneticky modifikovaného organismu „LL RICE 601“ v produktech z rýže (oznámeno pod číslem K(2006) 3932) ⁽¹⁾	27

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1322/2006

ze dne 1. září 2006,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1470/2001 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (CFL-i) pocházejících z Čínské lidové republiky

RADA EVROPSKÉ UNIE,

1.2. Žádost o prozatímní přezkum

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP**1.1. Stávající opatření**

(1) Rada nařízením (ES) č. 1470/2001⁽²⁾ (dále jen „původní nařízení“) uložila konečná antidumpingová cla v rozmezí od 0 % do 66,1 % z dovozu elektronických integrovaných kompaktních fluorescenčních výbojek (dále jen „CFL-i“) pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „původní šetření“).

(2) Rada nařízením (ES) č. 866/2005⁽³⁾ na základě šetření podle článku 13 základního nařízení rozšířila konečná antidumpingová opatření uložená původním nařízením na dovozy téhož výrobku zasílané z Vietnamské socialistické republiky, Pákistánské islámské republiky a Filipínské republiky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2117/2005 (Úř. věst. L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Úř. věst. L 195, 19.7.2001, s. 8.

⁽³⁾ Úř. věst. L 145, 9.6.2005, s. 1.

(3) Dne 3. srpna 2004 Komise obdržela žádost podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96, která se omezuje pouze na přezkum definice výrobku. Žádost podala společnost Steca Batterieladesysteme und Präzisionselektronik GmbH, dovozce CFL-i vyráběných v Čínské lidové republice (dále jen „žadatel“). Žadatel dovážel CFL-i napájené stejnosměrným proudem (dále jen „DC-CFL-i“). Žadatel tvrdil, že DC-CFL-i mají odlišné základní technické i fyzické vlastnosti i odlišné konečné použití a využití než CFL-i napájené střídavým proudem (dále jen „AC-CFL-i“). Žadatel dále tvrdil, že pouze AC-CFL-i by měly být předmětem platných antidumpingových cel, neboť jen na ně bylo zaměřeno původní šetření. Žadatel proto požadoval, aby DC-CFL-i byly výslovně vyjmuty z působnosti antidumpingového cla a aby byla příslušným způsobem upravena definice dotyčného výrobku v původním nařízení. Žadatel rovněž požadoval, aby vyjmutí DC-CFL-i z definice výrobku mělo zpětnou účinnost.

1.3. Zahájení

(4) Vzhledem k tomu, že po konzultaci s poradním výborem bylo zjištěno, že existuje dostatečný přímý důkaz, Komise ohlásila prostřednictvím oznámení (dále jen „oznámení o zahájení“) zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie*⁽⁴⁾ zahájení částečného prozatímního přezkumu podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení, jehož rozsah byl omezen na přezkum definice výrobku.

1.4. Šetření

(5) Komise oficiálně informovala orgány Čínské lidové republiky (dále jen „CLR“), výrobce/vývozce v CLR, dovozce ve Společenství, o nichž je známo, že se jich tato záležitost týká, výrobce ve Společenství a sdružení výrobců ve Společenství o zahájení šetření. Zúčastněným stranám byla dána možnost, aby sdělily své připomínky písemně a aby požádaly o slyšení ve lhůtách uvedených v oznámení o zahájení řízení.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 301, 7.12.2004, s. 2.

- (6) Komise si vyžádala od všech zúčastněných stran, o nichž je známo, že se jich tato záležitost týká, a od všech ostatních společností, které se přihlásily ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení, základní informace týkající se celkového obrátu, hodnoty a objemu prodeje v Evropském společenství, výrobní kapacity, současné výroby, hodnoty a objemu celkového dovozu CFL-i a pouze DC-CFL-i. Komise prozkoumala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné pro účely posouzení, zda je potřeba upravit rozsah stávajících opatření.
- (7) Pět výrobců/vývozců v ČLR, jeden výrobce ve Společenství, jeden dovozce ve spojení s vývozcem/výrobcem v ČLR a 11 dovozců ve Společenství, kteří nejsou ve spojení, při tomto šetření spolupracovalo a předložilo základní informace uvedené výše v 6. bodě odůvodnění.

1.5. Období šetření

- (8) Obdobím šetření bylo období od 1. listopadu 2003 do 31. října 2004.

1.6. Poskytnutí informací

- (9) Všechny zúčastněné strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě byly učiněny tyto závěry. V souladu s čl. 20 odst. 5 základního nařízení byla stranám poskytnuta lhůta, ve které mohly k těmto poskytnutým informacím zaujmout stanovisko.
- (10) Ústní a písemné připomínky předložené stranami byly zváženy a podle potřeby byly závěry odpovídajícím způsobem upraveny.

2. DOTYČNÝ VÝROBEK

- (11) Dotyčným výrobkem je, jak je definováno v článku 1 původního nařízení, CFL-i, v současnosti kódu KN ex 8539 31 90. CFL-i jsou elektronické kompaktní fluorescenční výbojky s jednou nebo několika skleněnými trubkami, u nichž jsou všechny osvětlovací a elektronické prvky upevněny na patici nebo do ní zabudovány. Jak je uvedeno v 11. bodě odůvodnění nařízení Komise (ES) č. 255/2001 ze dne 7. února 2001 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu CFL-i pocházejících z ČLR⁽¹⁾ (dále jen „prozatímní nařízení“) a potvrzeno konečnými zjištěními v původním nařízení, dotyčný výrobek má nahrazovat obvyčejné žárovky a lze jej instalovat do stejných objímek jako žárovky.

- (12) Zatímco během původního šetření byly zjištěny různé typy výrobků lišící se mimo jiné podle životnosti, výkonu a krytu výbojky, vstupní napětí nebylo šetřeno a ani na něj žádná ze zúčastněných stran během původního šetření neupozornila.

3. VÝSLEDKY ŠETŘENÍ

3.1. Metodika

- (13) Ve snaze určit, zda mají být DC-CFL-i a AC-CFL-i považovány za jeden výrobek nebo za dva různé výrobky, se posuzovalo, zda DC-CFL-i a AC-CFL-i mají tytéž základní fyzické a technické vlastnosti a totéž konečné použití. S ohledem na to byla rovněž posuzována zaměnitelnost a hospodářská soutěž mezi AC-CFL-i a DC-CFL-i ve Společenství.

3.2. Základní fyzické a technické vlastnosti

- (14) Všechny CFL-i se skládají ze dvou základních součástí: jedné nebo několika trubic naplněných plynem a jednoho elektronického předřadníku. Elektronický předřadník v podstatě dodává do trubice naplněné plynem elektrony. Elektrony aktivují plyn, který vyzařuje energii ve formě světla.
- (15) Vstupní napětí pro AC-CFL-i a DC-CFL-i se však liší, v případě AC-CFL-i se jedná o střídavé a v případě DC-CFL-i o stejnosměrné napětí. V důsledku toho se musí elektronické předřadníky používané v DC-CFL-i skládat z jiných součástí než předřadníky používané v AC-CFL-i, neboť musí plnit i další funkci, kterou je měnit stejnosměrné napětí na střídavé, a zajišťovat tak produkci světla.
- (16) Výrobní odvětví Společenství tvrdilo, že v původním šetření byl výrobek vyráběný ve srovnatelné zemi (Mexiko) považován za obdobný výrobek, i když CFL-i vyráběné v této zemi byly určeny pro nižší napětí. Proto by AC-CFL-i používané pro nižší napětí měly být rovněž považovány za tentýž výrobek jako DC-CFL-i. Je však třeba poznamenat, že i když je systém napětí v Mexiku jiný než systém ve Společenství, CFL-i vyráběné v Mexiku i CFL-i vyráběné ve Společenství fungují na střídavý proud. Obě mají naprosto shodné funkce, tj. nahrazují na příslušných trzích obvyčejné žárovky.
- (17) V tomto přezkumu nespočívá rozdíl mezi oběma typy výbojek pouze v napětí jako ve výše uvedeném případě mexických výbojek, ale i ve struktuře napájení DC-CFL-i a AC-CFL-i, která vyžaduje použití různých součástí a propůjčuje tedy každému typu odlišné technické vlastnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 38, 8.2.2001, s. 8.

3.3. Základní konečné použití a vzájemná zaměnitelnost

- (18) Jak bylo uvedeno výše v 11. bodě odůvodnění, výrobek dotčený původním šetřením má sloužit jako náhrada obyčejných žárovek.
- (19) Na základě informací poskytnutých výrobním odvětvím Společenství a čínskými vyvážejícími výrobci představuje celková spotřeba trhu Společenství, pokud jde o DC-CFL-i, méně než 2 % celkové spotřeby CFL-i. Z toho plyne, že AC-CFL-i je nejdováženějším a nejpoužívanějším typem CFL-i na trhu Společenství, tzn. že téměř 100 % celkového dovozu a celkového prodeje Společenství představují AC-CFL-i.
- (20) Vzhledem k výše uvedenému jsou AC-CFL-i určeny jako náhrada nepoužívanějších žárovek a lze je instalovat do stejných objímek jako žárovky. Jelikož DC-CFL-i nepoužívají stejné vstupní napětí, nebudou produkovat světlo, pokud budou použity ve stejné objímce jako obyčejné žárovky. V opačném případě, pokud jsou AC-CFL-i našroubovány do objímky napájené stejnosměrným proudem, nebudou produkovat světlo ani ony. Aby tedy bylo možné svítit pomocí DC-CFL-i, je potřeba napájení stejnosměrným proudem, a ke svícení AC-CFL-i je třeba napájení střídavým proudem.
- (21) Možnosti využití AC-CFL-i jsou uvedeny ve 110. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jedná se o domácnosti, průmysl a velký počet komerčních objektů, jako jsou obchody a restaurace, zatímco DC-CFL-i toto využití kromě vzácných výjimek nemají. Uživatelé AC-CFL-i jsou většinou napojeni na veřejnou elektrickou síť, zatímco DC-CFL-i se používají v oblastech bez připojení na veřejnou elektrickou síť a počítají tedy hlavně s jinými zdroji energie (baterie, solární systémy, fotovoltaické panely). Používají se v izolovaných nebo venkovských oblastech v dolech, k osvětlování krytů, ke svícení v kempech, na lodích atd. Na základě toho bylo usouzeno, že DC-CFL-i nemohou nahrazovat obyčejné žárovky, a že tedy AC-CFL-i a DC-CFL-i nejsou vzájemně zaměnitelné.
- (22) Závěr je tedy takový, že ve smyslu původního nařízení jsou obyčejné žárovky považovány za žárovky s napájením střídavým proudem.
- (23) Výrobní odvětví Společenství navzdory výše uvedeným skutečnostem tvrdilo, že AC-CFL-i a DC-CFL-i mají totéž konečné použití, tj. vytvářet světlo. Měly by proto být považovány za jediný výrobek. V tomto ohledu výrobní odvětví přirovnávalo AC-CFL-i a DC-CFL-i

k různým typům automobilů podle toho, zda používají benzinové nebo vznětové motory. Výrobní odvětví Společenství tvrdilo, že oba typy automobilů mají tutéž funkci, tj. motorizovanou silniční přepravu osob, a jsou tedy považovány za jediný výrobek.

- (24) Kromě toho, že určování, zda automobily s benzinovými motory a automobily se vznětovými motory představují jediný výrobek, není předmětem tohoto prozatímního přezkumu, bylo však výše uvedené srovnání považováno za nevhodné, neboť se soustředilo na špatný parametr (motor). V tomto případě je relevantním parametrem to, zda výrobek má fyzické a technické vlastnosti k tvorbě světla, pokud je použit v objímce pro obyčejnou žárovku.
- (25) Některé strany tvrdily, že velmi omezený počet určitých modelů AC-CFL-i může fungovat jak na střídavý, tak na stejnosměrný proud. Bylo shledáno, že tyto výbojky mají totéž konečné použití jako AC-CFL-i fungující pouze na střídavý proud. Jsou tedy považovány za výbojky, které se používají v případě napájení střídavým proudem.
- (26) Z výše uvedeného vyplývá, že AC-CFL-i a DC-CFL-i nejsou vzájemně zaměnitelné, a nemají proto totéž konečné použití.

3.4. Hospodářská soutěž mezi AC-CFL-i a DC-CFL-i

- (27) Jak bylo uvedeno výše, AC-CFL-i a DC-CFL-i se nepoužívají ve stejných oblastech a nejsou vzájemně zaměnitelné, ale dodávají se na různé trhy. V důsledku jejich specifického konečného použití mohou být DC-CFL-i zakoupeny pouze ve specializovaných obchodech nebo přímo od výrobců. Naopak AC-CFL-i mohou být zakoupeny ve většině obchodů pro širokou spotřebitelskou veřejnost.
- (28) Jediný spolupracující výrobce ES tvrdil, že v oblastech, kde je k dispozici střídavé napětí, se spotřebitelé mohou rozhodnout a vybavit se fotovoltaickými panely nebo solárními panely, které vyrábějí stejnosměrný proud. Tvrdil proto, že mezi DC-CFL-i a AC-CFL-i existuje hospodářská soutěž. Upozorňujeme, že volba mezi dvěma zdroji energie je volbou, která přesahuje rámec pouhého použití CFL-i z důvodu výše nezbytné investice a skutečnosti, že tato volba ovlivní veškeré elektřinou napájené přístroje v domě. Je tedy vysoce nepravděpodobné, že by investice do fotovoltaických panelů byla výsledkem pouze hospodářské soutěže mezi DC-CFL-i a AC-CFL-i. Rovněž je třeba poznamenat, že DC-CFL-i jsou dražší než AC-CFL-i, a proto se domníváme, že toto tvrzení postrádá ekonomickou logiku. Na základě toho musí být toto tvrzení zamítnuto.

- (29) Vzhledem k tomu, že DC-CFL-i a AC-CFL-i nemohou být použity v téže rozvodné síti, docházíme k závěru, že mezi těmito typy neexistuje hospodářská soutěž.

3.5. Rozlišení mezi DC-CFL-i a AC-CFL-i

- (30) Někteří namítali, že DC-CFL-i a AC-CFL-i nelze jasně rozlišit. V tomto ohledu poznamenáváme, že i když jak DC-CFL-i, tak AC-CFL-i spadají pod tentýž kód KN ex 8539 31 90, lze je snadno rozlišit. Ve skutečnosti lze pro odlišení DC-CFL-i od AC-CFL-i použít následující kritérium: DC-CFL-i našroubované do objímky napájené střídavým proudem, je-li přívod proudu zapnut, nevytvářejí světlo.

- (31) Kromě toho jsou DC-CFL-i zřetelně označeny, tj. nízkonapěťové napájení je na výrobku zřetelně vyznačeno, aby spotřebitelé nepoužili tyto výbojky v objímkách napájených střídavým proudem a nezničili je tak.

4. ZÁVĚR V OTÁZCE DEFINICE VÝROBKŮ

- (32) Výše uvedená zjištění ukazují, že DC-CFL-i a AC-CFL-i nemají tytéž základní fyzické a technické vlastnosti a totéž konečné použití. Nejsou vzájemně zaměnitelné a na trhu Společenství si nekonkurují. Na základě toho se došlo k závěru, že DC-CFL-i a AC-CFL-i jsou dva různé výrobky a že antidumpingové clo vztahující se na dovoz CFL-i pocházejících z ČLR by nemělo být uplatňováno v případě dovozu DC-CFL-i. Z toho rovněž vyplývá, že DC-CFL-i nebyly předmětem původního šetření, i když to v původním nařízení nebylo výslovně uvedeno.

- (33) Na základě výše uvedených skutečností by působnost stávajících opatření měla být upřesněna prostřednictvím změny původního nařízení.

- (34) Vzhledem k tomu, že opatření uložená nařízením (ES) č. 1470/2001 byla nařízením (ES) č. 866/2005 rozšířena na dovoz CFL-i zasílaných z Vietnamu, Pákistánu a/nebo Filipín, ať již jsou prohlášeny za pocházející z Vietnamu, Pákistánu nebo Filipín či nikoli, mělo by toto nařízení být odpovídajícím způsobem upraveno.

5. ŽÁDOST O ZPĚTNÉ UPLATNĚNÍ

- (35) Na základě výše uvedených závěrů v 32. a 33. bodě odůvodnění, podle kterých DC-CFL-i nebyly součástí dotyčného výrobku v původním šetření, které vedlo

k uložení antidumpingových opatření z dovozu CFL-i z ČLR, by upřesnění definice výrobku mělo mít zpětnou účinnost k datu uložení stávajících konečných antidumpingových cel.

- (36) Konečná antidumpingová cla zaplacená podle nařízení Rady (ES) č. 1470/2001 z dovozu CFL-i do Společenství by tedy měla být nahrazena za dovozní operace, které se týkaly DC-CFL-i. O náhradu je nutno požádat vnitrostátní celní orgány v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy a aniž jsou dotčeny vlastní zdroje Společenství, zejména čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství⁽¹⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1470/2001 se mění takto:

1. V článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Ukládá se konečné antidumpingové clo z dovozu elektronických kompaktních fluorescenčních výbojek na střídavý proud (včetně elektronických kompaktních fluorescenčních výbojek fungujících jak na střídavý, tak na stejnosměrný proud) s jednou nebo několika skleněnými trubicemi, u nichž jsou všechny osvětlovací a elektronické prvky upevněny na patici nebo do ní zabudovány, kódu KN ex 8539 31 90 (kód TARIC 8539 31 90*91 do 10. září 2004 a kód TARIC 8539 31 90*95 od 11. září 2004), pocházejících z Čínské lidové republiky.“

2. V článku 2 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Částky zajištěné prozatímním antidumpingovým clem uloženým podle nařízení (ES) č. 255/2001 na dovozy elektronických kompaktních fluorescenčních výbojek fungujících na střídavý proud (včetně elektronických kompaktních fluorescenčních výbojek fungujících jak na střídavý, tak na stejnosměrný proud) s jednou nebo několika skleněnými trubicemi, u nichž jsou všechny osvětlovací a elektronické prvky upevněny na patici nebo do ní zabudovány, pocházejících z Čínské lidové republiky se vyberou ve stanovené výši konečného cla. Částky zajištěné prozatímním clem uloženým podle nařízení (ES) č. 255/2001 na dovoz výrobků firmy Zhejiang Sunlight Group Co., Ltd se vyberou ve výši konečného cla stanoveného pro dovoz výrobků firmy Zhejiang Yankton Group Co., Ltd (doplňkový kód TARIC A241).“

(1) Úř. věst. L 130, 31.5.2000, s. 1.

Článek 2

V článku 1 nařízení (ES) č. 866/2005 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 1470/2001 ve výši 66,1 % z dovozu elektronických kompaktních výbojek fungujících na střídavý proud (včetně elektronických kompaktních fluorescenčních výbojek fungujících jak na střídavý, tak na stejnosměrný proud) s jednou nebo několika skleněnými trubicemi, u nichž jsou všechny osvětlovací a elektronické prvky upevněny na patici nebo do ní zabudovány, kódu KN ex 8539 31 90 (kód TARIC 8539 31 90*91 do 10. září 2004 a kód TARIC 8539 31 90*95 od 11. září 2004) a pocházejících z Čínské lidové republiky se rozšiřuje na elektronické kompaktní výbojky fungující na střídavý proud (včetně elektronických kompaktních fluorescenčních výbojek fungujících jak na střídavý, tak na stejnosměrný proud) s jednou nebo několika

skleněnými trubicemi, u nichž jsou všechny osvětlovací a elektronické prvky upevněny na patici nebo do ní zabudovány, zasílané z Vietnamu, Pákistánu nebo Filipín, ať již jsou prohlášeny za pocházející z Vietnamu, Pákistánu nebo Filipín či nikoli (kód TARIC 8539 31 90*92).“

Článek 3

1. Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 9. února 2001.

2. Antidumpingová cla zaplacená podle nařízení (ES) č. 1470/2001 od 9. února 2001 do dne vstupu tohoto nařízení v platnost se nahradí, aniž jsou dotčena ustanovení nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom, a zejména článek 7 uvedeného nařízení.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1. září 2006.

Za Radu
Předseda
E. TUOMIOJA

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1323/2006**ze dne 6. září 2006****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 7. září 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. září 2006.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 386/2005 (Úř. věst. L 62, 9.3.2005, s. 3).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 6. září 2006 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	052	83,4
	999	83,4
0707 00 05	052	85,3
	999	85,3
0709 90 70	052	85,1
	999	85,1
0805 50 10	388	63,0
	524	47,9
	528	58,0
	999	56,3
0806 10 10	052	74,7
	220	178,5
	400	181,8
	624	105,2
	999	135,1
0808 10 80	388	87,1
	400	95,4
	508	80,5
	512	100,7
	528	59,3
	720	81,1
	800	174,2
	804	107,2
	999	98,2
0808 20 50	052	105,7
	388	91,7
	720	88,3
	999	95,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	114,3
	999	114,3
0809 40 05	052	70,3
	066	44,7
	098	41,6
	624	150,5
	999	76,8

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 750/2005 (Úř. věst. L 126, 19.5.2005, s. 12). Kód „999“ znamená „jiná země původu“.

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 16. března 2005

o státní podpoře, kterou Itálie – region Lazio – hodlá poskytnout na snížení emisí skleníkových plynů

(oznámeno pod číslem K(2005) 587)

(Pouze italské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2006/598/ES)

EVROPSKÁ KOMISE,

(2) Itálie odpověděla dne 23. července 2003.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

(3) Společnost ACEA SpA (dále jen „ACEA“), jež byla příjemcem podpory, odpověděla 8. září 2003. 15. září 2003 byla uvedena odpověď s mnoha dalšími žádostmi zaslána Itálii, aby podala připomínky. Žádosti se týkaly:

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

— kopie původní společenské smlouvy mezi společnostmi ACEA a Electrabel za účelem založení společnosti AEP;

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s uvedenými články ⁽¹⁾ a s přihlédnutím k zasláným připomínkám,

— podmínek pro převod činností z ACEA na AEP, zejména pokud by se bylo vzalo v potaz posuzované opatření;

vzhledem k těmto důvodům:

I. ŘÍZENÍ

(1) Rozhodnutím ze dne 13. května 2003, které bylo Itálii oznámeno dopisem ze stejného dne, se Komise rozhodla v souladu s čl. 88 odst. 2 zahájit vyšetřovací řízení týkající se předmětné podpory a Itálii spolu se všemi zúčastněnými stranami vyzvala k podání připomínek ⁽²⁾.

— činností ACEA, které by navrácení zasáhlo.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 188, 8.8.2003, s. 8.

⁽²⁾ Viz poznámka 1.

(4) Itálie poprvé odpověděla 18. března 2004 a poté 29. dubna 2004.

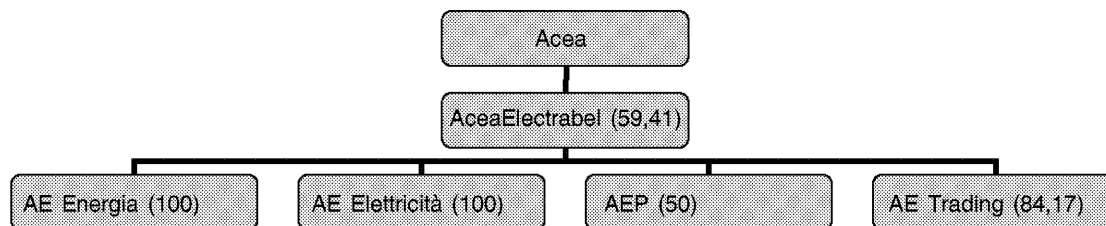
II. POPIS PODPORY

- (5) Podpora se původně týkala dvou projektů na úsporu energie, které financoval region Lazio; jednalo se o síť dálkového vytápění a větrnou elektrárnu. Oba projekty byly prohlášeny za slučitelné s vnitřním trhem, ale v případě prvního projektu bylo rozhodnuto zahájit řízení podle článku 6 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999 na základě rozsudku ve věci „Deggendorf“⁽³⁾. Projekt se týká sítě dálkového vytápění v oblasti Torino Mezzocamino nedaleko Říma. Síť bude napájena energií z částečně zesíleného a přeměněného zařízení na kombinovanou výrobu energie, které bude vytápět novou čtvrť. Další dvě čtvrti nedaleko Říma – Torino Sud e Mostacciano – jsou již na elektrárnu na kombinovanou výrobu elektrické energie napojeny prostřednictvím sítě dálkového vytápění. Nový projekt představuje rozšíření sítě, jejíž potrubní vedení dosáhne délky 14 km.
- (6) Investiční náklady na tento projekt dosahují výše 9 500 000 EUR. Tyto náklady se omezují pouze na částku, která se investuje do systému distribuce tepla vyjma nově technicky vybavené turbíny. Částka podpory je 3 800 000 EUR.

- (7) Právním základem opatření je usnesení regionální rady regionu Lazio č. 4556 ze dne 6. srpna 1999, jímž byly vybrány projekty, jež se financují z daně „carbon tax“. Opatření je právě financováno ze zdrojů pocházejících z tzv. „carbon tax“, která byla zavedena článkem 8 finančního zákona schváleného 23.12.1998 (zákon č. 448/98). Vyhláškou č. 337 ministra životního prostředí ze dne 20. července 2000 byla schválena kritéria a podmínky, které musí region při využívání zdrojů získaných prostřednictvím této daně dodržovat.

III. PŘÍJEMCI PODPORY

- (8) Příjemcem podpory byla ACEA, podnik, který byl pod správou města Říma. Po řadě reorganizací, které se dotkly mnoha dalších podniků, včetně Electrabelu, je nyní příjemcem jiný podnik, a to AceaElectrabel Produzione (AEP). AEP je z 50 % ovládána společností Electrabel Italia a z 50 % společností AceaElectrabel. Společnost Electrabel Italia je ze 100 % ovládána společností Electrabel (Belgie). Společnost AceaElectrabel je ze 40,59 % ovládána společností Electrabel Italia a z 59,41 % společností ACEA.

Poznámka: grafické znázornění skupiny ACEA; čísla v závorkách uvádějí, do jaké míry jsou ovládány mateřskou společností; zbytek náleží společnosti Electrabel Italia, italské dceřiné společnosti belgické skupiny Electrabel.

IV. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ PODLE ČL. 88 ODST. 2

- (9) Komise měla za to⁽⁴⁾, že posuzovaný projekt splňuje ustanovení pokynů o státní podpoře na ochranu životního prostředí. Komise však vyjádřila pochybnosti a rozhodla se zahájit vyšetřovací řízení, neboť se domnívala, že se mají uplatnit zásady a kritéria, které formuloval soud v rozsudku ve věci „Deggendorf“.

- (10) Vyšlo totiž najevo, že příjemce ACEA je jedním z podniků pod městskou správou (podniky veřejných služeb náležející k místním veřejným správním subjektům) odvětví energetiky, které využívaly režimů podpory posuzovaných v rozhodnutí Komise 2003/193/ES ze dne 5. června 2002⁽⁵⁾ o státních podporách ve formě osvobození od daně a zvýhodněných půjček poskytovaných Itálií podnikům veřejných služeb s převládajícím veřejným kapitálem. Ačkoli se toto rozhodnutí týká pouze režimů podpory jako takových a nezabývá se situací jednotlivých příjemců, alespoň jeden z těchto režimů byl určen všem podnikům, které odpovídaly stanoveným podmínkám, a ACEA tehdy tyto podmínky splňovala.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. května 1997 ve věci C-355/95 P (Textilwerke Deggendorf GmbH/Komise Evropských společenství a Spolková republika Německo), Sb. rozh. 1997, s. I-2549.

⁽⁴⁾ Bod 3.4 rozhodnutí o zahájení řízení K(2003) 1468 v konečném znění ze dne 13.5.2003 týkající se podpory N 90/2002.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 77, 24.3.2003, s. 21.

- (11) Komise v rozhodnutí 2003/193/ES označila takové neoznamované režimy za neslučitelné s vnitřním trhem a za protiprávní a v článku 3 italskému státu uložila, aby vrátil částky, které případně byly v rámci uvedených režimů poskytnuty. ACEA toto rozhodnutí napadla u Soudu prvního stupně ⁽⁶⁾ a při této příležitosti uvedla, že z daného režimu čerpala podporu. Finanční zprávy ACEA výslovně odkazují na riziko vrácení prostředků, jak uvádí např. půlroční zpráva ze září 2004 ⁽⁷⁾.
- (12) Po dvou výzvách, které Komise italským orgánům zaslala, aby jim připomněla jejich povinnost vrátit uvedené částky, italské orgány Komisi uvědomily, že po více než dvou letech od přijetí rozhodnutí 2003/193/ES se stále ještě snaží splnit povinnost navrácení, k čemuž musí přijmout a provést vhodná administrativní opatření. Mimo jiné neobjasnily, zda již byly vráceny částky, které byly poskytnuty společnosti ACEA. Na základě výše uvedených informací by tedy měl být vyvozen závěr, že ACEA obdržela a dosud nevrátila podpory poskytnuté v rámci režimů neslučitelných s vnitřním trhem, jež jsou posuzovány v případě rozhodnutí 2003/193/ES.
- (13) Komise měla tedy za to, že nemůže určit částku podpory, kterou ACEA již obdržela a kterou má vrátit.
- (14) Komise se na druhé straně domnívala, že nemůže posoudit kumulativní účinek „staré“ a „nové“ podpory a jeho dopad, jenž pravděpodobně naruší společný trh.
- ňuje obchodní výměnu; kromě toho, jelikož vytápění není obchodovatelné a nemůže být považováno za náhradu jiných zdrojů energie, hospodářská soutěž by tím nebyla narušena.
- (18) Itálie se staví proti uplatnění rozsudku ve věci Deggen-dorf a argumenty v tomto smyslu jsou uvedeny v bodech 19 až 23.
- (19) Itálie tvrdí, že rozsudek ve věci Deggen-dorf nemůže být v případě posuzované pomoci uplatněn z důvodu jiného zdroje podpory. Posuzovaná podpora je regionální (orgán, který ji poskytuje, je region Lazio), zatímco podpora poskytnutá podnikům pod městskou správou byla podporou na vnitrostátní úrovni.
- (20) Itálie tvrdí, že neexistuje absolutní totožnost příjemců. Rozsudek ve věci Deggen-dorf by měla být uplatňován pouze v jednotlivých případech a nikoli na režimy podpory.
- (21) Itálie tvrdí, že rozsudek ve věci Deggen-dorf by se měl uplatňovat, až když jsou rozhodnutí konečná, zatímco rozhodnutí Komise konečné není, jelikož se proti němu lze odvolat. Itálie tvrdí, že Komise nemůže vytvářet takový tlak na politiky členských států dříve, než jsou vyčerpány všechny opravné prostředky stanovené Smlouvou.

V. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE A TŘETÍCH ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

1.1. Připomínky Itálie

- (15) Argumentace italských orgánů je uvedena v bodech 16 až 27.
- (16) Itálie vznesla otázku totožnosti příjemců, která se změnila poté, co Komise rozhodla o zahájení řízení. Itálie však podotýká, že příjemce podpory se změnil dokonce před dnem přijetí tohoto rozhodnutí. Itálie nicméně připouští, že Komise o těchto okolnostech nebyla informována před přijetím rozhodnutí o zahájení řízení. Změna příjemce by znamenala, že rozsudek ve věci Deggen-dorf by se nemohl použít a že toto řízení by bylo bezpředmětné.
- (17) Itálie popírá, že by takové opatření představovalo podporu, neboť se jedná o místní projekt, který neovliv-
- (22) Itálie tvrdí, že Komise využívá rozsudku ve věci Deggen-dorf v příliš velké míře, a podotýká, že v důsledku toho by členské státy mohly přestat podpory oznamovat.
- (23) Klade rovněž důraz na další dva aspekty posuzovaného projektu, které mluví v neprospěch uplatnění rozsudku ve věci Deggen-dorf: a) cíle projektu týkající se úspory energie jsou v souladu s politikami Komise a Společenství; b) ACEA by byla oproti jiným podnikům pod městskou správou poškozena a Komise by vytvářela tlak na jednotlivý subjekt protiprávními prostředky.
- (24) Jako odpověď na žádosti Komise Itálie předkládá připomínky uvedené v bodech 25 až 27.
- (25) Z původní společenské smlouvy vyplývá, že AEP je ovládnuta dvěma společnostmi, jedná se o společnosti ACEA a Electrabel.

⁽⁶⁾ Věc T-297/02 (Úř. věst. C 289, 23.11.2002, s. 37).

⁽⁷⁾ K nahlédnutí na internetových stránkách společnosti ACEA: www.aceaspa.it

(26) Posuzovaný projekt ani rozhodnutí o navrácení prostředků nebyly v dohodě o vytvoření společného podniku vzaty v úvahu.

(27) ACEA se věnuje různým činnostem a nebylo možné stanovit, kterou z těchto činností navrácení podpory zasáhne.

1.2. Přípomínky třetích stran

(28) ACEA, jež je příjemcem podpory, vznesla mnoho připomínek, jež jsou z velké části totožné s připomínkami, které podala Itálie. Společnost nicméně vznáší navíc tři připomínky, které se blíže týkají uplatnění rozsudku ve věci Deggendorf.

(29) První argument, kterým ACEA připomínky doplňuje, je skutečnost, že v tomto posuzovaném případě, na rozdíl od případu Deggendorf, neexistují naléhavé a vážné důvody k navrácení prostředků a že doba, která uběhla od přijetí rozhodnutí o protiprávní podpoře, není značná.

(30) Druhým argumentem ACEA zdůrazňuje skutečnost, že, opět odlišně od případu Deggendorf, společnosti ACEA nelze připisovat žádnou odpovědnost nebo neochotu prostředky vrátit; ACEA naopak prohlašuje, že je ochotna prostředky vrátit a vysvětluje, že prodlení nezávisí na ní.

(31) Ve třetím doplňujícím argumentu si ACEA stěžuje, že Komise neuplatňuje rozsudek ve věci Deggendorf jednotně. ACEA připomíná rozhodnutí Komise 1998/466/ES⁽⁸⁾ týkající se společnosti Société française de production (dále jen „SFP“), v němž je uvedeno předešlé nesouhlasné rozhodnutí vztahující se na téhož příjemce, aniž by byl uplatněn rozsudek ve věci Deggendorf.

VI. HODNOCENÍ

(32) Při hodnocení daného případu se bude především posuzovat, zda je předmětné opatření podporou a zda je lze podle Smlouvy považovat za slučitelné s vnitřním trhem.

(33) Poté bude nutné určit totožnost příjemce a zhodnotit použitelnost rozsudku ve věci Deggendorf.

1.1. Existence podpory

(34) Mnohé připomínky, které Itálie a ACEA vznesly, se týkají té skutečnosti, že Komise projekt posuzuje jako podporu.

(35) Projekt je financován z rozpočtu regionální vlády, přesněji ze zdrojů pocházejících z daně „carbon tax“, jež byla finančním zákonem zavedena na rok 1999. Tím je splněna první podmínka toho, že se jedná o podporu.

(36) Opatření je selektivní, neboť přináší prospěch pouze jednomu podniku, nejprve společnosti ACEA a nyní společnosti AEP. Tím je splněna druhá podmínka toho, že se jedná o podporu.

(37) Pokud jde o ovlivnění obchodní výměny, v rozhodnutí o zahájení řízení se v bodě 3.1 uvádí: „Teplota není předmětem obchodní výměny, ale může nahrazovat jiné primární či sekundární energetické produkty, které samy o sobě jsou předmětem obchodní výměny.“

(38) Potvrzením toho jsou jiná rozhodnutí Komise, např. případ Itálie, region Piemonte, Podpora na snížení znečišťujících emisí (N 614/02⁽⁹⁾), v němž se uvádí, že projekt dálkového vytápění „rodinám umožní nahradit teplo jinými primárními či sekundárními zdroji energie, jako jsou např. ropa nebo elektřina, jež jsou předmětem obchodní výměny mezi členskými státy“.

(39) Účelem dálkového vytápění je nahradit individuální vytápění v obydlích celé čtvrti. Jinými slovy, vytápění dodávané generátorem tepla dálkového vytápění nahrazuje teplo z malých kotlů, jež jsou napájeny z jiných zdrojů energie, jako jsou např. ropa, plyn nebo elektřina. Ropa, plyn a elektřina jsou předmětem obchodní výměny mezi členskými státy. V posuzovaném projektu je nahrazující účinek, čímž je ovlivněna obchodní výměna. ACEA i Electrabel jsou v každém případě podniky, které působí v mnoha odvětvích, zejména v odvětví energetiky a výroby elektrické energie, v nichž se v rámci Společenství obchoduje. Tím je splněna třetí podmínka toho, že se jedná o podporu.

⁽⁸⁾ Rozhodnutí ze dne 21. ledna 1998 (Úř. věst. L 205, 22.7.1998, s. 68).

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 6, 10.1.2004, s. 21.

- (40) Opatření rovněž narušuje hospodářskou soutěž, neboť jím je podporován pouze jeden podnik, čímž může být posíleno jeho postavení na světovém trhu s energií a může to vést ke změně podmínek trhu. Ovlivnění obchodní výměny a narušení hospodářské soutěže vyvolané takovým opatřením se tímto potvrzují a odpovídají závěrům Komise v jiných případech ⁽¹⁰⁾.
- (41) Všechny čtyři podmínky dosvědčující, že se jedná o podporu, jsou splněny. Komise dospívá k závěru, že posuzovaný projekt je třeba považovat za podporu.
- (46) Referenční investice je nulová, vzhledem k tomu, že alternativou je individuální vytápění bytových jednotek. Kromě toho neexistují žádné úspory nákladů vyplývající z velikosti sítě. Komise se proto domnívá, že náklady na investici jsou přípustné v plné výši. Poskytnutá podpora odpovídá maximální hrubé míře podpory ve výši 40 %.
- (47) Pokud jde o způsobilé investiční náklady a míru podpory, projekt dálkového vytápění sám o sobě odpovídá bodům 30 a 37 pokynů.

1.2. Slučitelnost podpory

- (42) Pokud jde o slučitelnost posuzované podpory s režimem podpor ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c), Komise uznává, že projektem se má dosáhnout cílů v oblasti životního prostředí. Za druhé Komise zhodnotí, zda by posuzované opatření mohlo spadat mezi ustanovení stanovená pokyny o státní podpoře na ochranu životního prostředí. Komise se zejména pozastavila nad body 30 a 37.
- (43) Bod 30 uvedených pokynů stanoví, že „investice v odvětví úspory energie ve smyslu bodu 6 jsou rovnocenné investicím na ochranu životního prostředí. Z hospodářského hlediska totiž mají zásadní úlohu při dosahování cílů Společenství v oblasti životního prostředí. U těchto investic proto lze využívat podpor na investice, jejichž základní míra je 40 % způsobilých nákladů“.
- (44) V rámci posuzovaného projektu je pro podporu způsobilá pouze investice na dálkové vytápění, které sestává z distribuční sítě pro vytápění a odpovídajícího příslušenství. Regionální orgány v Laziu Komisi poskytly technickou a hospodářskou dokumentaci, která dosvědčuje, že plánovaná síť dálkového vytápění by v porovnání se současnou situací – neboli před investicí – za stávajících podmínek skutečně přinesla značný pokrok v úsporách energie. Bod 30 pokynů se proto použije.
- (45) Bod 37 pokynů stanoví, že „způsobilé náklady musí být striktně omezeny na dodatečné investiční náklady, které jsou nezbytné pro dosažení cílů v oblasti ochrany životního prostředí“.
- (48) Na základě tohoto rozboru by Komise mohla prohlásit projekt sám o sobě za slučitelný s ustanoveními v oblasti státních podpor. Při přijetí tohoto rozhodnutí Komise nezbytně zvažovala mezi environmentálními aspekty a politikou hospodářské soutěže. Jak je uvedeno v bodě 4 pokynů o státní podpoře na ochranu životního prostředí, „nutnost dlouhodobě přihlížet k požadavkům životního prostředí však automaticky neznamená, že každá podpora musí být povolena“.
- (49) Přijmout hledisko Itálie, podle něž by Komise měla projekt schválit, neboť je určen k dosažení cílů v oblasti životního prostředí, by znamenalo opomenout skutečnost, že pro ustanovení v oblasti hospodářské soutěže je nejdůležitější způsob, jímž je těchto cílů dosaženo. Podle ustálené judikatury při vypracování pokynů o podmínkách posuzování oznámení v oblasti státních podpor Komise členským státům určí, jak dosáhnout cílů v oblasti ochrany životního prostředí s menším dopadem na hospodářskou soutěž. Cíl v oblasti ochrany životního prostředí však neodůvodňuje výjimku z obecných pravidel a ze zásad v oblasti opatření státní podpory bez ohledu na jejich účel.

1.3. Totožnost příjemce

- (50) Při posuzování daného případu je třeba určit totožnost příjemce podpory.
- (51) Mnohé z připomínek podaných italskou stranou ⁽¹¹⁾ se týkají změny příjemce, podmínek, které upravují převod části podniku, který bude realizovat projekt, a původní společenskou smlouvu mezi společnostmi ACEA a Electrabel.
- (52) Komise nebyla informována o tom, že příjemcem podpory se před rozhodnutím o zahájení řízení stala AEP. Italské orgány sdělily tuto okolnost pouze v rámci tohoto řízení.

⁽¹⁰⁾ V podpoře N 707/2002 Holandsko – MEP – Šíření obnovitelné energie, kterou Komise schválila 19. března 2003 se uvádí, že záměrem režimu podpory je podporovat pouze výrobce obnovitelné elektrické energie a výrobce kombinované elektrické energie, kteří tuto elektrickou energii dodávají do sítě. Finanční podpora těmto skupinám výrobců elektrické energie by bývala posílila jejich postavení na světovém trhu s energií, a to s možnými změnami podmínek trhu. Takové posílení postavení dotčených podnikatelů oproti jiným podnikatelům, kteří jim konkurují, musí být v rámci Společenství pokládáno za způsobilé poškodit obchodování mezi členskými státy Společenství.

⁽¹¹⁾ Viz bod 16 a body 25 až 27.

- (53) Jak je uvedeno výše, v oddíle s popisem příjemce, AEP je od ACEA odlišná. Jedná se o jiný podnik, který je ovládán společnostmi ACEA a Electrabel. Komise nicméně při hodnocení oblasti státních podpor musí jít nad rámec čistě formálních údajů vymezujících společnost. Jak nedávno zdůraznil Soud prvního stupně, přičemž se opíral o judikaturu Evropského soudního dvora a samotného Soudu prvního stupně⁽¹²⁾.
- (54) Je třeba poznamenat, že na základě ustálené judikatury, pokud právně odlišné právnické či fyzické osoby vytvoří hospodářskou jednotku, musí s nimi být jednáno jako s jedním podnikem pro účely právních předpisů Společenství o hospodářské soutěži (viz k tomuto bodu věc 170/83 Hydrotherm [1984] Sb. rozh. 2999 odstavec 11 a analogicky věc T-234/95 DSG proti Komisi [2000] Sb. rozh. II-2603 odstavec 124). V oblasti státních podpor, otázka, zda se jedná o hospodářskou jednotku, vyvstane prvotně v souvislosti s otázkou, zda se jedná o příjemce podpory (viz k tomuto bodu věc 323/82 Intermills proti Komisi [1984] Sb. rozh. 3809 odstavec 11 a 12). V tomto ohledu již bylo rozhodnuto, že Komise má široké pravomoci při určování, zda společnosti, které jsou součástí určité skupiny, mají být považovány za hospodářskou jednotku nebo za právně a finančně samostatné jednotky, a to za účelem použití pravidel v oblasti státních podpor (viz k tomuto bodu spojené věci T-371/94 a T-394/94 British Airways a jiní proti Komisi [1998] Sb. rozh. II-2405 odstavce 313 a 314 a analogicky DSG proti Komisi, odstavec 124).
- (55) Komise musí určit, zda ACEA a společnost, která je součástí skupiny ACEA, mají být považovány za hospodářskou jednotku. Rozbor situace společnosti AEP tuto okolnost potvrzuje.
- (56) ACEA připouští, že spolu se společností Electrabel AEP ovládá. Výslovně to tvrdí v jedné z odpovědí⁽¹³⁾. To potvrzuje rovněž finanční zpráva společnosti ACEA, kde je AEP uvedena mezi společnostmi v oblastech konsolidace. Skutečnost, že ACEA ovládá AEP společně s Electrabelem a nikoli sama, není podstatná.
- (57) AEP je uváděna v účetních zprávách společnosti ACEA: na straně 35 zprávy za první pololetí roku 2004 se uvádí, že „na základě pravomoci udělené článkem 37 vládního nařízení 127/91 jsou do oblastí konsolidace zahrnuty rovněž níže uvedené společnosti, které ovládá mateřská společnost spolu s dalšími společníky, a na základě smluv, které s nimi uzavřela“. AEP je v seznamu uvedena.
- (58) Původní společenská smlouva mezi společnostmi ACEA a Electrabel týkající se převodu úseku z ACEA na AEP na projekt vůbec neodkazuje. Je nicméně zřejmé, že AEP zdědila projekt, v důsledku restrukturalizace v rámci skupiny ACEA se stala zamýšleným příjemcem podpory a vykonává činnosti, kterým se předtím věnovala ACEA. Kromě toho článek 4 dohody o přidělení části podniku společnosti AEP (tehdy pod názvem Gen.Co) uvádí, že ze smlouvy je vyňat případný spor, který by se mohl týkat samotné části podniku, a uvádí rovněž, že podnik, který je příjemcem podpory, není odpovědný za žádný spor, který by vznikl po 1. prosinci 2002 (den nabytí účinku smlouvy), který se ale zakládá na skutečnostech, jež byly zjištěny před tímto datem.
- (59) Dohoda mezi dvěma stranami nemůže vést ke zbavení povinnosti uhradit protiprávní a neslučitelnou právní pomoc. Schválení takové dohody by vedlo k systematickému obcházení povinnosti podniků uhrázovat protiprávní a neslučitelné podpory. Je třeba rovněž poznamenat, že v okamžiku, kdy dohoda o přidělení nabyla účinku, již bylo rozhodnutí přijato a ACEA je již napadala. Povinnosti uložené společnosti ACEA byly tedy dobře známy, takže nelze vyloučit záměr obejít povinnost vrácení podpor.
- (60) ACEA a AEP musí být tedy považovány za jeden hospodářský subjekt a i přes vnitřní reorganizaci, musí být vlastní skupina, včetně společnosti ACEA, považována za příjemce podpory. Jiný přístup by umožňoval obcházení pravidel v oblasti státních podpor.

1.4. Rozsudek ve věci Deggendorf

- (61) Po více než dvou letech od přijetí rozhodnutí 2003/193/ES Itálie stále ještě neuhradila podporu, jež byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou a ještě ani nevyčíslila částky, které mají podniky pod městskou správou vrátit. Od roku 2003, kdy bylo řízení zahájeno, se tedy situace nezměnila. Je třeba dodat, že Komise se rozhodla předložit věc Soudnímu dvoru, protože Itálie neuposlechla rozhodnutí 2003/193/ES⁽¹⁴⁾. Nejnovější vývoj se týká začlenění ustanovení obsahujícího základní pokyny pro náhrady do právních předpisů Společenství pro rok 2004, které ještě nebyly schváleny Parlamentem. Jedná se o žádost, aby místní orgány označily možné příjemce, nebo o žádost, aby příjemci sami ohlásili částku pobírané podpory.

⁽¹²⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. října 2004 ve věci T-137/02 (Pollmeier Malchow GmbH & Co. proti Komisi).

⁽¹³⁾ Dopis od Itálie ze dne 29.4.2004.

⁽¹⁴⁾ Rozhodnutí C(2005) 41 ze dne 20.1.2005, (ještě nepodané odvolání), viz tisková zpráva IP/05/76 ze dne 20.1.2005.

- (62) Komise se proto domnívá, že přetrvává tatáž situace jako při zahájení řízení. Komise potvrzuje, že ještě nemohla určit přesnou částku podpory, které ACEA využívala před posuzovanou podporou. Ani italská vláda, ani ACEA neposkytly údaje, které by ukazovaly, že v případě společnosti ACEA mají být výhody vyplývající z režimu, který je považován za neslučitelný, pokládány za takové, že nepředstavují podporu nebo že představují stávající podporu, nebo za slučitelné díky specifické povaze příjemce. Naopak kvůli jejich výši a z povahy činnosti, kterým se ACEA věnovala na různých trzích v době, kdy byla podpora poskytnuta, jako je např. výroba a distribuce energie a elektřiny, je třeba výhody poskytnuté společnosti ACEA považovat za takové, které mají vliv na obchodní výměnu v rámci Společenství a které narušují hospodářskou soutěž. Kromě toho jsou výhody značné, neboť odpovídají obvyklé výši daně z příjmu právnických osob za tři roky. Skupina ACEA, včetně AEP, je tudíž v postavení pobíratele protiprávních a neslučitelných podpor, které musí být ještě navráceny; navíc dochází k narušení hospodářské soutěže.
- (63) I když přesná částka první podpory není určena, kumulativní účinek obou podpor poskytnutých společnosti ACEA a jejich dopad narušující společný trh činí za těchto okolností oznámenou podporu neslučitelnou se společným trhem.
- 1.5. Uplatnění rozsudku ve věci Degendorf na posuzovaný případ**
- (64) Itálie a ACEA vyložily mnoho argumentů týkajících se uplatnění rozsudku ve věci Degendorf na tento posuzovaný případ.
- (65) Je vhodné připomenout, že rozsudek ve věci Degendorf vyhotovený Soudním dvorem⁽¹⁵⁾, stanoví, že Komise musí při posuzování slučitelnosti podpory brát v úvahu všechny relevantní údaje a zejména kumulativní účinek nové podpory a podpory, která byla prohlášena za neslučitelnou, která ještě nebyla navrácena. Tento rozsudek umožňuje pozastavit poskytování slučitelné podpory, dokud nebude vrácena předešlá protiprávní a neslučitelná podpora.
- (66) Především je vhodné zdůraznit skutečnosti uvedené v bodech 51 a 60 a týkající se totožnosti příjemce. Na základě poskytnuté argumentace se Komise domnívá, že AEP je součástí skupiny ACEA a že v posuzovaném případě se jedná v podstatě o téhož příjemce.
- (67) Skutečnost, že se v tomto případě jedná o regionální podporu a že podpora týkající se podniků pod městskou správou byla podporou na vnitrostátní úrovni, je nepodstatná⁽¹⁶⁾. Komise chápe všechny podpory jako vnitrostátní, což potvrzuje skutečnost, že vnitrostátní orgány jsou jedinými přímými partnery v jednání s orgány Společenství. To dosvědčuje skutečnost, že opatření bylo oznámeno Itálii a že Itálii je podle článků 87 a 88 Smlouvy o ES rozhodnutí určeno. Kromě toho zdroje, z nichž se čerpá, jsou vnitrostátní, ať již je přiděluje ústřední vláda nebo regionální orgán. Proto je třeba tento argument odmítnout.
- (68) Rozsudek ve věci Degendorf se uplatní ve všech případech, kdy podle rozhodnutí Komise příjemce podporu nevrátil, bez ohledu na to, zda se jedná o individuální podporu nebo o režim podpor⁽¹⁷⁾. Komise se domnívá, že ACEA patřila mezi příjemce podpory podnikům pod městskou správou, jelikož alespoň část této podpory byla poskytnuta všem podnikům spadajícím do této kategorie, a tudíž i společnosti ACEA.
- (69) Kromě toho ACEA při tomto řízení podala připomínky jakožto třetí zúčastněná strana, aby podepřela svá tvrzení o slučitelnosti s režimy podpory. Komise ve svém rozhodnutí označila takové neoznamené režimy za neslučitelné s vnitřním trhem a za protiprávní a italskému státu uložila, aby vrátil částky, které případně byly v rámci uvedených režimů poskytnuty⁽¹⁸⁾. ACEA toto rozhodnutí napadla u Soudu prvního stupně⁽¹⁹⁾ a při této příležitosti uvedla, že z daného režimu čerpala podporu. Jak je vysvětleno výše, ani italská vláda, ani ACEA nepřišly s žádným zvláštním argumentem, kterým by se v daném případě navrácení zamezilo nebo by bylo omezeno.
- (70) Ve finanční zprávě společnosti ACEA je odkaz na rozhodnutí Komise a na finanční rizika, která by z něj pro skupinu mohla vyplývat. Tím se dostáváme až k pravděpodobným částkám podpory, které by Itálie měla od společnosti ACEA zpětně získat, a to alespoň za léta 1998 a 1999, neboť za rok 1997 ACEA ohlásila ztrátu (proto nebyl zaznamenán zisk v rámci nižšího zdanění). ACEA zmiňuje pravděpodobné částky uváděné k roku 1998 (28 milionů EUR) a k roku 1999 (290 milionů EUR, z důvodu výjimečných operací vyplývajících z oddělení podniků).

⁽¹⁶⁾ Viz bod 19.

⁽¹⁷⁾ Viz bod 20.

⁽¹⁸⁾ Ve smyslu článku 3 rozhodnutí Komise musí Itálie přijmout všechna nezbytná opatření, aby příjemci vrátili poskytnuté protiprávní podpory.

⁽¹⁹⁾ Viz poznámka 6.

⁽¹⁵⁾ Viz poznámka 3.

- (71) Na rozdíl od tvrzení, podle něhož by se rozsudek ve věci Deggendorf měl uplatnit teprve, až je rozhodnutí Komise konečné (např. až je s konečnou platností potvrzeno rozsudkem Soudního dvora) ⁽²⁰⁾, Komise připomíná, že její rozhodnutí jsou v zásadě platná a mají okamžitý účinek, což ostatně Itálie uznává ⁽²¹⁾. Tento přístup je v souladu s článkem 242 Smlouvy o ES, podle něž odvolání nemají odkladný účinek. Je třeba rovněž připomenout, že v rámci posuzovaného případu nebyla vyžadována žádná prozatímní opatření.
- (72) Itálie tvrdí, že uplatnění rozsudku ve věci Deggendorf je výjimečným postupem, který by měl být použit pouze jako *extrema ratio*. Komise s tímto hlediskem nesouhlasí a podotýká, že právě účinná kontrola státních podpor by vedla ke stálému a neprodlenému využití rozsudku ve věci Deggendorf s cílem zajistit účinnost systému, jehož účelem je brát v úvahu všechny státní podpory, které jsou příjemci dostupné, při současném snižování neblahých dopadů na hospodářskou soutěž a při zajištění účinného používání rozhodnutí Komise.
- (73) Proti tvrzení Itálie, podle něhož by uplatnění rozsudku ve věci Deggendorf mělo za následek nižší počet oznámení od členských států ⁽²²⁾, Komise podotýká, že podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy oznamování není dobrovolné, ale povinné. Neoznámené podpory jsou (stávají se) protiprávními, byť by i mohly být slučitelné.
- (74) Pokud jde o tvrzení Itálie, podle něhož Komise vyvíjí neobvyklý tlak ⁽²³⁾, Komise podotýká, že v posuzovaném případě se jedná o pouhé uplatnění stávající judikatury. ACEA by byla poškozena pouze v míře, v jaké je příjemcem jiné podpory.
- (75) Mělo by být jasně uvedeno, že ACEA není v žádném případě obzvláště poškozována. Komise schválila (rozhodnutí týkající se podpory N 614/02, jež je uvedena v bodě 38) mnoho projektů regionu Piemont. Dva ze schválených projektů měly realizovat AEM (podnik pod městskou správou Turína) a ASM (podnik pod správou města Settimo Torinese). V případě AEM se zvažovala možnost uplatnit rozsudek ve věci Deggendorf. S přihlédnutím k pravidlu *de minimis* a vzhledem k předmětné částce, jež činila 17 240 EUR, se dospělo k závěru, že se uvedený rozsudek nepoužije. Místní orgány se poté zavázaly ověřit, zda během tří let nedošlo k nahromadění jiných podpor na základě pravidla *de minimis*, jejichž celková hodnota by překračovala 100 000 EUR. V takovém případě by se jednalo o podpory, které by nebyly poskytnuty čistě podle rozsudku ve věci Deggendorf.
- (76) V rozhodnutí týkajícím se podpory N 614/02 (výše uvedené v bodech 38 a 75) se v případě společnosti ASM uvádí:
- „Na základě rozsudku ve věci Deggendorf ⁽²⁴⁾ se tedy italské orgány zavázaly, že ověří, zda společnost l'Azienda sviluppo multiservizi SpA a ostatní příjemci skutečně uvedené podpory využili, a pokud ano, že neposkytnou dané státní podpory, dokud nebudou v souladu s výše uvedeným rozhodnutím nahrazeny neslučitelné a protiprávní podpory, které byly poskytnuty dříve.“
- (77) Skutečnost, že se ACEA věnuje různým činnostem a že není schopna určit, na kterých bude spočívat navrácení podpory ⁽²⁵⁾, není v daném případě směrodatná. Pro podnik by bylo příliš snadné vyhnout se rozhodnutí o navrácení pouze proto, že nevyjasní, na které z jejich činností nebo na které části podniku má náhrada spočívat.
- (78) Lze naopak argumentovat tím, že pokud se část podpory, která byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou, vztahovala k určitému daňovému opatření, měly z toho v minulosti prospěch všechny části podniku ACEA. Daňovou podporu, jelikož se jedná o podporu na provoz, nelze jako takovou přidělit na určitou činnost podniku. Protiprávní a neslučitelná podpora se tak vztahovala na veškerou hospodářskou činnost společnosti ACEA, a to včetně části podniku, která byla později převedena na AEP. Z toho vyplývá, že část této nenahrazené podpory může být připsána rovněž společnosti AEP.

1.6. K připomíncekám třetích stran

- (79) Oproti tvrzení společnosti ACEA ⁽²⁶⁾ je doba, která uběhla od přijetí rozhodnutí o náhradě a po kterou se italské orgány ani nesnažily náhradu podpory získat, skutečně dlouhá. Do konce ledna 2005 Itálie ještě neschválila postupy pro navrácení. Čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999 ⁽²⁷⁾ jasně stanoví, že navrácení se provede bezodkladně. Jak je výše uvedeno, doposud nebylo zahájeno žádné řízení o navrácení, ale nebyly pro něj ani stanoveny jasné postupy.
- (80) Dobrá vůle společnosti ACEA ⁽²⁸⁾ ve skutečnosti nemění nic na tom, že podpora ještě nebyla navrácena. Navrácení podpory, která byla prohlášena za protiprávní, je faktickou záležitostí, na kterou postoj stran sporu nemá vliv. Je třeba dodat, že vedle obecného vyjádření dobré vůle ACEA bývala mohla jednat tak, aby navrácení urychlila, kdyby například uvedla částky, které mají být vráceny, nebo kdyby na blokováném bankovním účtu vytvořila zálohu.

⁽²⁰⁾ Viz bod 21.

⁽²¹⁾ Dopis od Itálie ze dne 23.7.2003, s. 6.

⁽²²⁾ Viz bod 22.

⁽²³⁾ Viz bod 23.

⁽²⁴⁾ Viz poznámka 3.

⁽²⁵⁾ Viz bod 27.

⁽²⁶⁾ Viz bod 29.

⁽²⁷⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁸⁾ Viz bod 30.

- (81) Pokud jde o údajnou nedůslednost Komise při uplatňování rozsudku ve věci Deggendorf, jejímž příkladem mělo být rozhodnutí 1998/466/ES ⁽²⁹⁾, je třeba podotknout, že uvedené rozhodnutí ⁽³⁰⁾ se zakládalo na závazku Francie vrátit předešlou podporu, na niž se vztahovalo záporné rozhodnutí. Rozsudek ve věci Deggendorf se proto nepoužil. Rozhodnutí 1998/466/ES rovněž stanovilo, že nelze poskytnout žádnou další podporu, jedině za výjimečných okolností. V roce 2002 Komise přijala rozhodnutí o novém zásahu francouzských orgánů ve prospěch společnosti SFP a přitom však dospěla k závěru, že tento zásah nepředstavoval podporu. Pro uplatnění rozsudku ve věci Deggendorf nebyl tedy důvod.

VII. ZÁVĚRY

- (82) Na základě výše uvedených úvah Komise dospívá k závěru, že podpora v částce 3,8 miliónů EUR, která má být poskytnuta společnosti AEP na projekt dálkového vytápění v okolí Říma, je sama o sobě slučitelná se Smlouvou.
- (83) Vyplacení podpory společnosti AEP je nicméně pozastaveno, dokud Itálie nedoloží, že podpora, jež byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou a v daném případě takto vyhodnocena podle rozhodnutí 2003/193/ES, byla podle rozsudku ve věci Deggendorf společností ACEA navracena.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Podpora, kterou Itálie hodlá na základě usnesení regionální rady regionu Lazio č. 4556 ze dne 6. srpna 1999 poskytnout společnosti AEP na projekt dálkového vytápění, je slučitelná se společným trhem.

2. Podpora uvedená v odstavci 1 nemůže být poskytnuta dříve, než Itálie doloží, že ACEA navrátila i s úroky podporu, jež byla prohlášena za protiprávní a neslučitelnou a v daném případě takto vyhodnocena podle rozhodnutí 2003/193/ES.

Článek 2

Itálie do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí uvědomí Komisi o opatřeních přijatých k jeho splnění.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Itálii.

V Bruselu dne 16. března 2005.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise

⁽²⁹⁾ Viz bod 31.

⁽³⁰⁾ Viz zejména třetí odstavec úvodu.

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 6. dubna 2005****o režimu státních podpor, který Itálie hodlá uskutečnit v oblasti financování stavby lodí**

(oznámeno pod číslem K(2005) 844)

(Pouze italské znění je závazné)**(Text s významem pro EHP)**

(2006/599/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

(4) Dopisem ze dne 30. dubna 2003 Komise italským orgánům sdělila rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy ve vztahu k oznámenému režimu.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na první pododstavec odst. 2 čl. 88 této smlouvy,

(5) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽¹⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby podaly připomínky.

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

(6) Komise neobdržela připomínky od třetích zúčastněných stran.

poté, co vyzvala zúčastněné strany, aby v souladu s uvedenými články podaly připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

(7) V dopisech z 4. června 2003, 22. července 2003 a 3. června 2004 italské orgány podaly připomínky jako odpověď na rozhodnutí Komise ze dne 30. dubna 2003. Dne 27. ledna 2004 došlo k setkání mezi italskými orgány a Komisí.

I. ŘÍZENÍ

(1) Dne 26. listopadu 1998 Komise schválila zvláštní záruční fond pro financování stavby lodí, který byl zřízen na základě článku 5 zákona č. 261 ze dne 31. července 1997, a domnívala se, že režimem stanovená míra podpory dosáhne 1 %.

(8) Dopisem ze dne 3. listopadu 2004 italské orgány Komisi požádaly, aby definovala svůj postoj k tomuto případu. Komise odpověděla dopisem ze dne 22. prosince 2004 a od italských orgánů neobdržela další korespondenci.

(2) Článek 5 zákona č. 261 ze dne 31. července 1997 byl pozměněn zákonem č. 413 ze dne 30. listopadu 1998. Dne 16. května 2001 italské orgány Komisi uvědomily o přijetí výnosu ministra financí, rozpočtu a hospodářského plánu ze dne 14. prosince 2000, kterým se doplňuje režim záruk, a tvrdily, že v důsledku těchto změn a doplnění se má samotný režim považovat za režim nepředstavující podporu. Toto rozhodnutí se konkrétně týká uvedeného oznámení.

(3) Na základě oznámení došlo k výměně korespondence s italskými orgány s cílem získat další informace. Kromě toho Komise udržovala intenzivní neformální styk jak s italskými orgány, tak s externím poradcem, se kterým se dvakrát setkala.

II. POPIS PODPORY(9) *Zvláštní záruční fond pro financování stavby lodí* (dále jen „fond“) byl zřízen na základě článku 5 zákona č. 261 ze dne 31. července 1997. Na základě nabídkového řízení bylo finanční, správní a technické řízení fondu zadáno společnosti Mediocredito Centrale SpA (dále jen „Mediocredito“). Fond je určen k pokrytí rizik vyplývajících z toho, že nebyly navráceny půjčky na stavbu a přestavbu lodí, které banky poskytly italským a zahraničním majitelům lodí na práce prováděné v italských loděnicích. Za tímto účelem fond poskytuje uvedeným majitelům lodí záruky finálního financování druhého stupně. Italské orgány potvrdily, že fond ještě nefunguje a že záruky tudíž ještě nebyly poskytnuty.⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 21.6.2003, s. 48.

- (10) Financování nesmí trvat déle než dvanáct let, jeho částka nesmí překročit 80 % tržní ceny lodi a musí být alespoň s takovou úrokovou sazbou, která je uvedena v usnesení rady OECD ze dne 3. srpna 1981, ve znění pozdějších předpisů, nebo s tržní sazbou v případech, kdy není doprovázeno jinými podporami z veřejných prostředků, jejichž cílem je snížit zátěž způsobenou úroky. Kromě toho je financování zajištěno zástavou prvního stupně na loď, o níž se jedná.
- (11) Režim stanoví, že budou poskytnuty záruky majitelům lodí, o nichž na základě kritérií stanovených ve výnosu společnost Mediocredito prohlásila, že jejich hospodářská a finanční situace je dobrá.
- (12) Záruka může být poskytnuta až do 40 % všech finančních prostředků a v míře tohoto procentního podílu může pokrývat až 90 % konečné ztráty, kterou banky utrpí na kapitálu, smluvním úroku a úroku z prodlení, jejichž míra nesmí překročit referenční míru, která je platná v den zahájení soudního řízení o navrácení úvěru a výdajů, včetně vzniklých soudních i mimosoudních výloh.
- (13) Jednorázový poplatek, který mají zaplatit příjemci z fondu, je pevně určena a původně byla stanovena na 1,6 % zajištěné částky bez ohledu na to, jak dlouho bude zajištěná půjčka vyplácena. Italské orgány následně informovaly Komisi o záměru znovu určit výši jednorázového poplatku na 2,3 % zajištěné částky pro operace trvající dvanáct let (úměrně snížené v případě půjček trvajících kratší dobu). Jednorázový poplatek ve výši 2,3 % odpovídá ročnímu poplatku ve výši 0,5 % z neuhrazené zajištěné částky na dvanáctiletou půjčku.
- (14) Italské orgány zvažovaly možnost zavést mechanismus pro rozlišení rizika, na jehož základě se u různých projektů používají různé poplatky podle rizika, které je s nimi spjata. Systém však byl pouze stručně popsán a Komise neobdržela další podrobnosti nebo informace o jeho fungování.

III. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (15) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise vyjádřila pochybnosti, že italský záruční fond pro financování stavby lodí dodržuje všechny podmínky stanovené v bodě 4.3 sdělení ze dne 11. března 2000 o použití článku 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk (dále jen „sdělení o zárukách“) (2), tj. podmínky, díky nimž by mohlo být vyloučeno, že se jedná o podporu.

- (16) Komise si rovněž kladla otázku, zda může být považován za samofinancovatelný režim záruk poskytovaných státem, který požaduje od všech příjemců stejný poplatek bez ohledu na jednotlivá rizika financovaného projektu a který funguje v odvětví, pro něž existuje trh, který může takové záruky nabídnout.
- (17) Komise rovněž vyjádřila pochybnosti nad tím, že poplatky, které příjemci uhradili, odpovídají trhu a že jsou v každém případě dostačující pro pokrytí všech nákladů režimu.
- (18) Komise rovněž nemohla vyloučit, že procentní podíl odpovídající pouze 10 % části půjčky vykazující největší riziko by mohl být nedostatečný k tomu, aby byla zaručeno, že půjčovatel správně vyhodnotí úvěruschopnost dlužníka a minimalizuje rizika, která jsou s operací spjata.

IV. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE

- (19) Podle italských orgánů fond nepředstavuje podporu z následujících důvodů:
- i) kritéria, která fond k poskytnutí záruky stanovuje, umožňují vybrat pouze takové majitele lodí, kteří splňují přísná hospodářská kritéria a kteří nedosahují průměrného stupně rizikovosti; vzhledem k tomu, že příjemci patří do obdobných stupňů rizikovosti, se zdá, že není nezbytné podstatné rozlišení poplatků;
- ii) na základě tržní studie, kterou provedly různé úvěrové subjekty působící v Itálii, lze odhadovat, že průměrné tržní náklady na obdobné záruky v podstatě odpovídají nákladům, které italské orgány předpokládaly.
- (20) Poté italské orgány dopisem ze dne 3. června 2004 vyjádřily celkovou připravenost zavést systém poplatků na základě rizikovosti financovaných projektů. Pro systém je výchozím bodem počáteční poplatek 0,5 % ročně. Poplatky by se v zásadě lišily podle délky období, po které by financování probíhalo, a podle rizikovosti projektů, na které je podpora poskytována. V úvahu by připadaly tři úrovně sazeb. V případě financování po období dvanácti let by jednotný poplatek, který je příjemcům podpory navrhován, byl 2,065 % pro kategorii s nejnižším rizikem, 2,603 % pro kategorii se středním rizikem a 3,142 % pro úroveň s nejvyšším rizikem. To by odpovídalo roční sazbě 0,4563 % částky zajištěné na nejméně rizikové projekty a 0,6562 % na nejrizikovější projekty.

(2) Úř. věst. C 71, 11.3.2000, s. 14.

(21) Orgány by určily různé rozpětí hodnot na základě šesti hospodářsko-finančních parametrů, které se vezmou v úvahu pokaždé, když možný příjemce podpory požádá o možnost využívání režimu podpory. Vzhledem k těmto parametrům by podle své celkové výkonnosti žadatel spadl do jedné ze tří uvedených kategorií rizika. Systém však nikdy nebyl více propracován a italské orgány ohledně jeho fungování neposkytly další praktické podrobnosti.

V. POSOUZENÍ

1. Existence podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy

(22) Podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy jsou neslučitelné se společným trhem podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy.

(23) Opatření, které je třeba posoudit, spočívá v záručním fondu, jenž má pokrýt financování půjček poskytovaných bankami majitelům lodí na stavbu nebo přestavbu lodí v italských loděnicích. Komise vyjádřila svůj postoj k takovým opatřením ve sdělení o používání článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk („sdělení o zárukách“) ⁽³⁾.

(24) Sdělení o zárukách vysvětluje, z jakých důvodů může státní záruka představovat státní podporu: „Státní záruka umožňuje, aby dlužník získal na půjčku lepší podmínky, než které jsou obvykle na finančních trzích dosažitelné. Díky státní záruce má dlužník zpravidla možnost získat snížené sazby nebo nabídnout nižší krytí. Bez státní záruky by mnohdy nebyl schopen najít finanční subjekt, který by byl ochoten mu poskytnout půjčku za jakýchkoli podmínek. (...) Výhoda vyplývající ze státní záruky spočívá v tom, že příslušné riziko nese stát. Takové převzetí rizika by mělo být v zásadě odškodněno přiměřenou náhradou. Případně zřeknutí se náhrady znamená ztrátu finančních zdrojů pro stát a zároveň zisk pro podnik. V důsledku toho se může nicméně jednat o státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 i v případech, kdy není uskutečněna žádná platba na základě poskytnuté záruky“ ⁽⁴⁾.

a) Hospodářská výhoda

(25) V daném případě se jedná především o to, zda navrhované poplatky odpovídají přiměřené tržní ceně.

Z obecných zásad o kontrole státních podpor a z uvedených ustanovení vyplývá zásada, na které je založeno sdělení o zárukách: referenčním bodem pro posouzení, zda záruka nepředstavuje státní podporu, je trh. Pokud totiž stát obdrží náhradu za záruku odpovídající náhradě, kterou by obdržel soukromý subjekt od obdobných příjemců půjčky, příjemce půjčky by nezískal žádnou výhodu a stát by jednal jako soukromý investor nebo věřitel působící na finančním trhu. Pokud jsou naopak cena, kterou příjemci zaplatili, a podmínky pro záruky příznivější než tržní cena a podmínky, příjemci tím získávají zřejmou hospodářskou výhodu a (jsou-li splněny další podmínky) se ve smyslu Smlouvy tedy jedná o státní podporu.

(26) Sdělení o zárukách v bodě 4.3 definuje šest podmínek, na jejichž základě Komise může určit, zda režim státních záruk představuje státní podporu. Komise musí tedy především posoudit, zda oznámený režim takové podmínky splňuje, neboť by to umožňovalo okamžitě vyloučit, že obsahuje prvky podpory.

(27) Podle bodu 4.3 režimy státních záruk nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1, splňují-li následující podmínky:

a) režim neumožňuje poskytnutí záruk vypůjčovatelům, kteří mají finanční potíže;

b) vypůjčovatel může v zásadě na finančních trzích získat půjčku za tržních podmínek bez jakéhokoli zásahu ze strany státu;

c) záruky jsou spjaty se zvláštní finanční operací, jsou omezeny na předem stanovenou maximální částku, nepokrývají více než 80 % dlužné částky půjčky nebo jiného finančního závazku (kromě případů, kdy se jedná o dluhopisy nebo obdobné nástroje) a jsou časově omezeny;

d) podmínky režimu jsou založeny na realistickém posouzení rizika tak, že náhrady, které podniky, jež jsou příjemci podpory, splatí, s velkou pravděpodobností umožňují samofinancování režimu;

e) režim stanoví podmínky, za nichž budou poskytovány záruky do budoucna a celková finanční dotace, jež bude alespoň jednou ročně přezkoumávána;

⁽³⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

⁽⁴⁾ Body 2.1.1 a 2.1.2 sdělení.

f) náhrady pokrývají jak běžná rizika, jež jsou s poskytnutím záruky spjata, tak správní výdaje režimu a – pokud stát poskytne počáteční zdroje pro rozběhnutí systému – běžný výnos z kapitálu.

- (28) Komise podotýká, že v tomto případě jsou splněny podmínky uvedené pod písmeny a), b), c) a e), avšak již nikoli pod body d) a f), neboť riziko, které na sebe bere stát, není vyváжено *přiměřenou náhradou*.
- (29) Na základě bodu 4.3 písmen d) a f) sdělení se podmínky režimu musí zakládat na realistickém posouzení rizika tak, aby se systém mohl se vši pravděpodobností samofinancovat a aby obdržené náhrady postačovaly na pokrytí běžných rizik, která jsou spjata s poskytnutím záruky, a správních výdajů režimu (a, pokud stát poskytne počáteční zdroje pro rozběhnutí systému, aby byl umožněn běžný výnos z kapitálu). Itálie nebyla schopna Komisi prokázat, že režimem stanovené poplatky mohou zaručit jeho samofinancování a pokrýt všechny správní výdaje.

i) *Nepřiměřenost navrhovaných poplatků*

- (30) Úvěrové subjekty působící na finančním trhu by na záruky tohoto typu požadovaly vyšší poplatky, jelikož jednotný poplatek 2,3 % je se vši pravděpodobností nedostačující pro zajištění pokrytí všech nákladů vyplývajících z případných neplnění závazků a na pokrytí správních výdajů. Totéž platí pro rozpětí poplatků od 2,065 % do 2,603 %, jež je uvedeno v dopise ze dne 3. června 2004.
- (31) Italské orgány v minulosti neměly obdobné režimy státních záruk a nemají tudíž k dispozici důvěryhodné údaje z minulosti nebo údaje vycházející ze zkušenosti (míra neplnění v odvětví, příjmy režimu, skutečné správní výdaje na jeho řízení), na jejichž základě by mohly prokázat samofinancování režimu.
- (32) Podle italských orgánů navrhovaný poplatek vychází z obdobné referenční tržní hodnoty a měl by být tedy považován za odpovídající. To neodpovídá informacím, které má Komise k dispozici.
- (33) Italské orgány především v dopise ze dne 7. října 1998 tvrdí, že průměrná tržní provize za vydání bankovní

záruky je podle jejich mínění 0,915 % ročně. Taková hodnota je mnohem vyšší než roční náklady odpovídající jednotnému poplatku, který italské orgány původně stanovily, a poplatkům uvedeným v dopise ze dne 3. června 2004.

- (34) Nepřiměřenost stanoveného poplatku potvrzují za druhé i údaje, které italské orgány poskytly naposledy. Italské orgány totiž v roce 2003 provedly tržní studii s cílem odhadnout průměrnou tržní provizi, kterou by úvěrové subjekty uplatňovaly na obdobné záruky. Z dopisů italských bank předaných Komisi vyplývá, že všechny dotázané subjekty by skutečně uplatňovaly poplatky vyšší než 0,5 % ročně, tj. ve vyšším rozpětí poplatků než Itálie navrhuje v dopise ze dne 3. června 2004. Bankami navrhované poplatky:

Banca CARIGE	od 0,50 % do 0,75 % ročně
BNL	přibližně 0,60 % ročně
Unicredit	0,60 % ročně
Citigroup	0,60 % ročně
Deutsche Bank	od 0,70 % do 0,80 % ročně
ABN Amro	od 0,70 % do 0,75 % ročně
Banca Intesa	přibližně 0,75 % ročně
Banca di Roma	od 0,75 % do 1,25 % ročně

- (35) Za třetí nepřiměřenost navrhovaného poplatku je dále potvrzena zkušeností, kterou Komise získala při zkoumání německých režimů záruk pro financování stavby lodí, které na rozdíl od italského fondu fungují několik let. V prosinci 2003 Komise schválila režimy záruk v německých spolkových zemích (státní podpora č. N 512/03⁽⁵⁾), neboť oznámená opatření nepředstavovala státní podporu ve smyslu Smlouvy.
- (36) Německý příklad totiž dokazuje, že pro zajištění pokrytí rizika neplnění (a správních výdajů) jsou se vši pravděpodobností nezbytné vyšší poplatky: německé režimy předpokládají roční poplatky od 0,8 % do 1,5 % podle úvěruschopnosti příjemce.

(⁵) Úř. věst. C 62, 11.3.2004, s. 2.

(37) Vzhledem k tomu, že německé režimy a italský režim jsou značně podobné a přinášejí obdobné problémy, Komise italským orgánům navrhla, aby pečlivě prozkoumaly obsah rozhodnutí o režimech v německých spolkových zemích především proto, že, jak již bylo řečeno, spolkové země měly již v minulosti různé režimy státních záruk pro financování stavby lodí. Zatímco italské orgány nebyly schopny předložit žádný důkaz, že by režim byl se vši pravděpodobností samofinancovatelný, německé orgány naproti tomu poskytly na podporu svých odhadů celou řadu důvěryhodných údajů z minulosti ⁽⁶⁾.

(38) Komise proto Itálii zaslala verzi rozhodnutí o režimech v německých spolkových zemích, která neobsahuje důvěrné údaje. Komise vedle toho na základě žádosti Itálie o souhrnnější a podrobnější informace pokud možno přímo od německých orgánů zaslala italským orgánům a jejich externímu poradci nezbytné údaje, aby mohly kontaktovat příslušné německé orgány a jejich poradce.

ii) Chybějící diverzifikace rizika

(39) Komise se rovněž domnívá, že fond nevychází z realistického posouzení rizika a že tedy se vši pravděpodobností není schopen samofinancování.

(40) Informace, které má Komise k dispozici, ukazují, že financování stavby lodí je odvětvím, v němž je možné posuzovat jednotlivá rizika a podle nich vypočítat náklady a že existuje trh pro poskytování záruk finálního financování stavby lodí, který bez problémů funguje. Zdá se tedy, že režim záruk na financování stavby lodí, který stanoví stejný poplatek pro všechny příjemce podpory, za předpokladu že funguje na základě stejných podmínek a omezení jako další subjekty trhu, není se vši pravděpodobností schopen samofinancování. Příjemci, jejichž rizikovost je pod průměrem, mohou totiž vždy najít ručitele, který je ochoten pokrýt jejich riziko za cenu nižší než je průměrný poplatek. Režim záruk, který nabízejí veřejné orgány, pokud není povinný, je určen pouze k pokrytí rizikovosti překračující průměr a zdá se tedy, že není schopen se odpovídajícím způsobem samofinancovat.

(41) V poskytnutých informacích je uvedeno, že režim záruk na financování stavby lodí, který Itálie zavedla, vyžaduje předem stanovený poplatek a že používání systému není povinné. Informace poskytnuté Itálií zároveň potvrzují, že je možné posuzovat jednotlivé riziko (a že existuje

trh pro poskytování takových záruk). Za těchto předpokladů se nelze domnívat, že by daný systém záruk s jednotným poplatkem byl „se vši pravděpodobností“ schopen samofinancování.

(42) Jak již bylo výše uvedeno, dopisem ze dne 3. června 2004 vyjádřily italské orgány připravenost zavést systém, na jehož základě se na různé projekty charakterizované různou rizikovostí uplatní různé poplatky. Tato připravenost se však nepromítla do žádného konkrétního návrhu. Nový systém je v hrubých rysech v dopise popsán, ale od té doby nebyly zaslány další podrobnosti ani informace o jeho fungování, ačkoli italské orgány byly informovány o tom, že tento aspekt je pro rozhodování Komise velice důležitý.

(43) V každém případě, i kdybychom tento systém považovali za schopný zaručit realistické posouzení rizika, i mírná úroveň navrhovaných poplatků (viz výše) by stačila k prokázání, že opatřením by mohla být poskytnuta majitelům lodí, kteří jsou příjemci podpory, hospodářská výhoda.

iii) Pokrytí správních výdajů

(44) Italské orgány Komisi neposkytly důvěryhodné a podrobné odhady o všech správních výdajích spjatých s plánováním, zřízením a správou fondu a ani nezajistily dodání těchto údajů, přestože tato otázka byla vznesena již v rozhodnutí o zahájení řízení.

(45) Komise se kromě jiného domnívá, že vybrané poplatky, pokud již mohou být nedostatečné k pokrytí všech ztrát v případě neplnění, mohou být tím spíše nedostatečné rovněž k pokrytí všech správních výdajů.

(46) Italské orgány Komisi sdělily, že na základě zákona bylo uvolněno 258 228 449,54 EUR (500 miliard lir), které stát z rozpočtu vyčlenil na chod fondu, aniž by se však počítalo s výnosem z kapitálu.

iv) Závěry

(47) Z výše uvedených argumentů tedy vyplývá, že poplatek nebo rozpětí poplatků, které italské orgány navrhuji, nemohou zaručit samofinancování režimu ani pokrytí správních výdajů. Kromě toho se zdá, že podmínky režimu nevycházejí z realistického posouzení rizika. Tím spíše není splněno kritérium soukromého investora.

⁽⁶⁾ Je třeba poznamenat, že trh stavby lodí se jeví jako světový a že trh financování stavby lodí se jeví přinejmenším jako celoevropský. Z německého případu lze vyvodit důležité údaje bez ohledu na skutečnost, že posuzované režimy se netýkaly Itálie.

(48) Za těchto předpokladů se Komise domnívá, že navrhovaným opatřením může být příjemcům podpory z fondu poskytnuta hospodářská výhoda.

b) *Využití státních zdrojů a selektivita opatření*

(49) V režimu se zřetelně počítá s využíváním státních zdrojů, neboť se předpokládá, že budou poskytovány veřejné záruky a že příslušné finanční prostředky budou poskytovány ze státního rozpočtu. Státní záruky mohou totiž státu přivodit ztráty zdrojů, jelikož stát na sebe bere finanční riziko a ztrácí se přiměřené náhrady od příjemců podpory.

(50) Je rovněž zřejmé, že opatření je selektivní, neboť státní záruka může být poskytnuta pouze majitelům lodí, kteří hodlají realizovat stavbu a přestavbu lodí v italských loděnicích (a kteří splňují kritéria stanovená italskými právními předpisy).

c) *Narušení hospodářské soutěže a dopady na obchodní výměnu*

(51) Hospodářská výhoda poskytnutá z fondu určitým podnikům může sama o sobě narušit hospodářskou soutěž, neboť státní záruky mohou těmto podnikům usnadnit přístup k určitým činnostem, které by jim jinak byly nedostupné. Poskytnutím státních záruk bez přiměřené náhrady ze strany příjemců může být zmíněným příjemcům a italskému odvětví stavby lodí poskytnuta konkurenční výhoda vůči evropským i neevropským konkurentům, kteří nevyužívají obdobných opatření.

(52) Na světovém trhu v oblasti stavby lodí dochází v rámci Společenství ke značné obchodní výměně. Dané opatření tudíž může ovlivnit obchodní výměnu mezi členskými státy.

(53) Vzhledem k tomu, že obsahuje všechny faktory uvedené v čl. 87 odst. 1, navrhovaný režim představuje státní podporu ve smyslu Smlouvy.

2. Slučitelnost podpory se společným trhem

(54) V čl. 87 odst. 2 a 3 jsou uvedeny podmínky, za nichž je daná podpora slučitelná nebo může být považována za slučitelnou se společným trhem. Článek 89 stanoví, že Rada může rozhodnutím přijatým kvalifikovanou

většinou na návrh Komise určit zvláštní kategorie podpor, které mohou být považovány za slučitelné se společným trhem.

(55) V době oznámení byly podpory do odvětví stavby lodí upraveny nařízením Rady (ES) č. 1540/98 ze dne 29. června 1998 o podporách na stavbu lodí⁽⁷⁾. Podle uvedeného nařízení jsou podpory do tohoto odvětví povoleny pouze za podmínek a pro účely, které jsou v něm vymezeny. Vedle toho podpory na provoz již nejsou v odvětví stavby lodí přípustné v případě smluv uzavřených po 31. prosinci 2000.

(56) Od 1. ledna 2004 se použije nový rámec pro státní podpory na stavbu lodí⁽⁸⁾ („rámec podpor na stavbu lodí“), který potvrdil zákaz jakékoli podpory na provoz v odvětví. V důsledku toho mohou být považovány za slučitelné pouze podpory, které splňují uvedené podmínky a které odpovídají cílům stanoveným v rámci.

(57) Podle judikatury Soudního dvora⁽⁹⁾ a není-li v přechodných pravidlech stanoveno jinak, musí být oznámené státní podpory posuzovány na základě pravidel, jež jsou platná v době přijetí rozhodnutí o jejich slučitelnosti. V tomto případě musí tedy být podpora posuzována na základě rámce podpor na stavbu lodí.

(58) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo přijato v době, kdy již bylo v platnosti nařízení (ES) č. 1540/98, které tudíž tvoří jeho právní základ. Není však nezbytné zahájit nové řízení, pokud závažná ustanovení dvou následných právních aktů nejsou podstatně odlišná. Je zřejmé, že tato podmínka je v tomto případě splněna⁽¹⁰⁾.

(59) Podle rámce podpor na stavbu lodí a podle nařízení (ES) č. 1540/98 zahrnují předmětné podpory všechny typy přímých i nepřímých podpor poskytovaných loděnicím, majitelům lodí nebo třetím osobám na stavbu nebo přestavbu lodí, zejména úvěrové facility, záruky a daňová zvýhodnění⁽¹¹⁾.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 202, 18.7.1998, s. 1.

⁽⁸⁾ Rámec státních podpor na stavbu lodí (2003/C 317/06) (Úř. věst. C 317, 30.12.2003, s. 11).

⁽⁹⁾ Viz rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 18. listopadu 2004, ve věci T-176/01, Ferriere Nord SpA v. Komise, zejména body 134 až 140.

⁽¹⁰⁾ Viz věc T-176/01, body 74 až 82.

⁽¹¹⁾ Viz čl. 2 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1540/98 a bod 11 rámce podpor na stavbu lodí.

- (60) Pokud jde o slučitelnost se společným trhem, rozhodnutí o zahájení řízení se zakládá na skutečnosti, že daná podpora je podporou na provoz a jako taková je ve smyslu nařízení Rady (12) (ES) č. 1540/98 od 1. ledna 2001 neslučitelná. Toto ustanovení je stále v platnosti na základě rámce podpor na stavbu lodí, který neumožňuje poskytování podpor na provoz.
- (61) Rozhodnutím o zahájení řízení byla rovněž prozkoumána možnost vyhodnotit slučitelnost podpory na základě ustanovení OECD o úvěrových facilitách poskytovaných na stavbu nebo přestavbu lodí (13). V tomto ohledu však bylo konstatováno, že i když dohoda OECD a odvětvová dohoda stanovily pravidla v oblasti záruk, ustanovení dohody OECD o minimálních referenčních poplatcích nebyla použitelná, pokud nebyla přezkoumána stranami odvětvové dohody (14). Což je stále ten případ.
- (62) Podpora naopak nebyla posouzena na základě jiných ustanovení o slučitelnosti, která jsou stanovena nařízením Rady (ES) č. 1540/98, neboť je zřejmé, že daná podpora není určena ani k uzavření, ani k záchraně a restrukturalizaci, ani na investice do inovací, ani na výzkum a vývoj, ani na ochranu životního prostředí. Je rovněž zřejmé, že podpora nemá usnadnit dosažení těchto cílů ani na základě ustanovení rámce podpor na stavbu lodí, i když tato ustanovení jsou mírně odlišná. Stejně tak je zřejmé, že podporou nemají být dosaženy další horizontální cíle (vzdělávání, zaměstnanost, podpora malých a středních podniků), které jsou v souladu s uvedeným rámcem schváleny.
- (63) Je třeba rovněž zdůraznit, že italské orgány nikdy netvrdily, že podpora má být považována za slučitelnou. V důsledku toho nikdy Komisi neposkytly informace, které by umožnily posoudit, zda podpora může spadat do rámce jedné z výjimek ze všeobecného zákazu, jež jsou uvedeny v čl. 87 odst. 1 Smlouvy.
- (64) Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že v tomto případě se nepoužije žádná z výjimek ze zákazu

poskytovat státní podporu odvětví stavby lodí a že tedy opatření, jež vykazuje zásadní charakteristiky státní podpory, je neslučitelné se společným trhem.

VI. ZÁVĚRY

- (65) Na základě výše uvedených skutečností Komise dospívá k závěru, že režim týkající se *zvláštního garančního fondu pro financování stavby lodí* je režimem státních podpor, který je neslučitelný se společným trhem,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Režim státních podpor, který Itálie hodlá uskutečnit pro financování stavby lodí podle článku 5 zákona č. 261 ze dne 31. července 1997, pozměněného článkem 1 zákona č. 413 ze dne 30. listopadu 1998 a doplněného vyhláškou ministra financí, rozpočtu a hospodářského plánování ze dne 14. prosince 2000, je neslučitelný se společným trhem.

Uvedená podpora tudíž nemůže být uskutečněna.

Článek 2

Itálie do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí uvědomí Komisi o opatřeních přijatých k jeho splnění.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 6. dubna 2005

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise

(12) Viz čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1540/98.

(13) Viz čl. 3 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1540/98.

(14) Viz bod 23 rámce podpor na stavbu lodí, který odkazuje na stejná ustanovení OECD, jež jsou uvedena v rozhodnutí o zahájení řízení.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 4. září 2006,

kterým se pro některé stavební výrobky stanoví třídy chování při vnějším požáru, pokud jde o dvouplášťové sendvičové střešní panely s kovovým povrchem

(oznámeno pod číslem K(2006) 3883)

(Text s významem pro EHP)

(2006/600/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 89/106/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků⁽¹⁾, a zejména na čl. 20 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ve směrnici 89/106/EHS se předpokládá, že s cílem zohlednit různé úrovně ochrany staveb na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni může být nezbytné stanovit v interpretačních dokumentech třídy odpovídající ukazatelům vlastností výrobků z hlediska každého základního požadavku. Tyto dokumenty byly zveřejněny ve sdělení Komise k interpretačním dokumentům směrnice 89/106/EHS⁽²⁾.

(2) Pokud jde o základní požadavek na bezpečnost v případě požáru, uvádí interpretační dokument č. 2 řadu vzájemně souvisejících opatření, která společně tvoří strategii požární bezpečnosti, kterou lze různě rozvíjet v členských státech.

(3) Interpretační dokument č. 2 uvádí jedno z těchto opatření jako omezení vzniku a šíření ohně a kouře v daném prostoru tím, že bude omezena schopnost stavebních výrobků přispívat k plnému rozvinutí požáru.

(4) Úroveň tohoto omezení může být vyjádřena pouze různými úrovněmi ukazatelů reakce výrobků na oheň při jejich konečném použití.

(5) Systém tříd byl jako harmonizované řešení přijat rozhodnutím Komise 2001/671/ES ze dne 21. srpna 2001, kterým se provádí směrnice Rady 89/106/EHS, pokud jde o klasifikaci z hlediska chování střech a střešních krytin při vnějším požáru⁽³⁾.

(6) V případě některých stavebních výrobků je nezbytné použít klasifikaci stanovenou v rozhodnutí 2001/671/ES.

(7) Chování některých střech a střešních krytin při vnějším požáru je v rámci klasifikace stanovené v rozhodnutí 2001/671/ES již dobře zavedeno a dostatečně známo regulačním orgánům v oblasti požární bezpečnosti v členských státech, takže nevyžadují zkoušení této konkrétní funkční vlastnosti.

(8) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro stavebnictví,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Stavební výrobky, které splňují všechny požadavky na funkční vlastnost „chování při vnějším požáru“ bez dalšího zkoušení, jsou stanoveny v příloze.

Článek 2

Zvláštní třídy, které se použijí pro různé stavební výrobky v rámci klasifikace z hlediska chování při vnějším požáru přijaté rozhodnutím 2001/671/ES, jsou stanoveny v příloze tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 12. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. C 62, 28.2.1994, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 235, 4.9.2001, s. 20.

Článek 3

U výrobků je třeba, pokud je to vhodné, přihlížet k jejich konečnému použití.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 4. září 2006.

Za Komisi
Günter VERHEUGEN
místopředseda

PŘÍLOHA

V tabulce této přílohy jsou uvedeny stavební výrobky, které bez zkoušení splňují všechny požadavky na chování při vnějším požáru.

Tabulka

TŘÍDY CHOVÁNÍ PŘI VNĚJŠÍM POŽÁRU PRO DVOUPLÁŠŤOVÉ SENDVIČOVÉ STŘEŠNÍ PANELE S KOVOVÝM POVRCHEM

Výrobek (1)	Podrobnosti o výrobku	Materiál jádra a minimální objemová hmotnost	Třída (2)
Sendvičové střešní panely s povrchem z oceli, korozivzdorné oceli nebo hliníku	V souladu s EN 14509 (1)	PUR 35 kg/m ³ nebo	B _{ROOF} (t1)
		MW (lamely) 80 kg/m ³ nebo	B _{ROOF} (t2)
		MW (desky plně šíře) 110 kg/m ³	B _{ROOF} (t3)

(1) Panely s profilovaným vnějším povrchovým plechem s těmito vlastnostmi:

- minimální tloušťka 0,4 mm pro pláště z oceli a korozivzdorné oceli;
- minimální tloušťka 0,9 mm pro pláště z hliníku;
- v místě každého podélného spoje mezi dvěma panely: přesah vnějšího povrchového plechu zasahující přes hřeben a nejméně 15 mm na druhou stranu hřebene, nebo kovový kryt plně kryjící spojovací hřeben, nebo vyvýšená stojatá kovová drážka podél spoje;
- v místě každého příčného spoje mezi dvěma panely: přesah vnějšího povrchového plechu v délce alespoň 75 mm;
- ochranná povrchová úprava proti povětrnostním vlivům provedená PVC nátěrem nanášeným v tekutém stavu, s nominální tloušťkou suché vrstvy nejvýše 0,200 mm, spalným teplem nejvýše 8,0 MJ/m² a sušinou nejvýše 300 g/m², nebo jakýkoli tenký nátěr nepřekračující tyto parametry;
- klasifikace z hlediska reakce na oheň nejméně D-s3, d0 bez ochrany krajů v souladu s EN 13501-1.

(2) Třída podle tabulky v příloze rozhodnutí 2001/671/ES.

Použité zkratky: PUR = polyurethan, MW = minerální vlna, PVC = polyvinylchlorid, PCS = spalné teplo.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 5. září 2006

o mimořádných opatřeních týkajících se nepovoleného geneticky modifikovaného organismu „LL RICE 601“ v produktech z rýže

(oznámeno pod číslem K(2006) 3932)

(Text s významem pro EHP)

(2006/601/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin⁽¹⁾ a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, a zejména na čl. 53 odst. 2 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 4 odst. 2 a čl. 16 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech se stanoví, že žádná geneticky modifikovaná potravina nebo krmivo⁽²⁾ nesmí být uvedeny na trh Společenství, pokud se na ně nevztahuje povolení vydané v souladu s uvedeným nařízením. V čl. 4 odst. 3 a čl. 16 odst. 3 téhož nařízení se uvádí, že žádné geneticky modifikované potraviny a krmiva nesmějí být povoleny, pokud se řádně a dostatečně neprokáže, že nemají nepříznivé účinky na lidské zdraví, zdraví zvířat nebo na životní prostředí, že neuvádějí spotřebitele nebo uživatele v omyl a že se neliší od potravin nebo krmiv, které mají nahradit, do té míry, že by jejich běžná spotřeba byla z hlediska výživové hodnoty pro lidi nebo zvířata nevhodná.

(2) Dne 18. srpna 2006 orgány Spojených států amerických uvědomily Komisi, že produkty z rýže kontaminované geneticky modifikovanou rýží „LL RICE 601“ (dále jen „kontaminované produkty“), pro něž nebylo vydáno povolení k uvedení na trh ve Společenství, byly nalezeny ve vzorcích rýže odebraných na trhu USA z dlouhozrné rýže v prodeji ze sklizně z roku 2005. Kontaminaci produktů oznámila dne 31. července 2006 orgánům USA společnost Bayer Crop Science, která vyvinula geneticky modifikovanou rýži „LL RICE 601“. Orgány USA

později informovaly Komisi o tom, že dosud není známo, do jaké míry byl zásobovací řetězec kontaminován, a že v dané chvíli není možné poskytnout informace o možné kontaminaci vývozu do Společenství. Dále uvědomily Komisi, že pro tyto produkty nebylo vydáno ani povolení k uvedení na trh ve Spojených státech amerických.

(3) Aniž jsou dotčeny kontrolní povinnosti členských států, opatření, která mají být dále přijata na pravděpodobné dovozy kontaminovaných produktů, by měla tvořit ucelený a společný přístup, jenž umožní provést rychlou a účinnou akci a zamezí rozdílným řešením takové situace jednotlivými členskými státy.

(4) Článek 53 nařízení (ES) č. 178/2002 stanoví možnost přijetí vhodných mimořádných opatření Společenství u potravin a krmiv dovezených ze třetí země za účelem ochrany lidského zdraví, zdraví zvířat nebo životního prostředí, pokud se nelze s rizikem úspěšně vypořádat pomocí opatření přijatých dotyčným členským státem.

(5) Vzhledem k tomu, že geneticky modifikovaná rýže „LL RICE 601“ není podle právních předpisů Společenství povolena a že existuje možnost rizika u produktů, jimž nebylo uděleno povolení podle nařízení (ES) č. 1829/2003 zohledňujícího zásadu předběžné opatrnosti stanovenou v článku 7 nařízení (ES) č. 178/2002, je vhodné přijmout mimořádná opatření, aby se zabránilo uvedení kontaminovaných produktů na trh Společenství.

(6) V souladu s obecnými požadavky stanovenými v nařízení (ES) č. 178/2002 nesou provozovatelé potravinářských a krmivářských podniků primární právní odpovědnost za zajištění toho, že potraviny a krmiva v podnicích, které řídí, splňují požadavky potravinového práva, a za kontrolu toho, že jsou tyto požadavky skutečně plněny. Provozovatelé, kteří jsou odpovědní za první uvedení potravin a krmiv na trh, by proto měli mít povinnost dokázat, že tyto potraviny a krmiva neobsahují kontaminované produkty. K tomuto účelu by měla opatření stanovená tímto rozhodnutím požadovat, aby zásilky určitých produktů pocházejících ze Spojených států amerických mohly být uvedeny na trh, pouze pokud je k nim přiložena analytická zpráva dokazující, že produkty nejsou kontaminovány „LL RICE 601“. Analytická zpráva by měla být vydána akreditovanou laboratoří v souladu s mezinárodně uznávanými normami.

(1) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízením naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 575/2006 (Úř. věst. L 100, 8.4.2006, s. 3).

(2) Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1.

- (7) Za účelem usnadnění kontrol by se na všechny modifikované potraviny a krmiva uvedené na trh měla vztahovat uznaná detekční metoda. Společnost Bayer Crop Science byla požádána o poskytnutí metody detekce „LL RICE 601“ a kontrolních vzorků. Poskytla dvě metody, které uznal úřad Grain Inspection, Packers and Stockyards Administration (GIPSA) Ministerstva zemědělství USA ve spolupráci s referenční laboratoří Společenství uvedenou v článku 32 nařízení (ES) č. 1829/2003.
- (8) Opatření stanovená v tomto rozhodnutí musejí být úměrná a nesmějí omezovat obchod více, než je nutné, a proto by jím měly být dotčeny pouze produkty, u kterých se má za to, že mohou být kontaminovány geneticky modifikovanou rýží „LL RICE 601“, která je podle obdržených informací dovážena do Společenství ze Spojených států.
- (9) I přes žádost Komise nebyly orgány USA schopny poskytnout žádnou záruku toho, že produkty z rýže dovážené ze Spojených států nebudou obsahovat „LL RICE 601“.
- (10) Pokud jde o krmné produkty nebo jiné potravinové produkty, na něž se nevztahují opatření stanovená tímto rozhodnutím, měly by členské státy sledovat, zda byly tyto produkty kontaminovány „LL RICE 601“. Na základě informací poskytnutých členskými státy zváží Komise potřebu jakýchkoli vhodných doplňkových opatření.
- (11) Rozhodnutí Komise 2006/578/ES ze dne 23. srpna 2006 o mimořádných opatřeních týkajících se nepovoleného geneticky modifikovaného organismu LL RICE 601 v produktech z rýže ⁽¹⁾ bylo přijato za účelem prozatímního zákazu uvádění kontaminovaných produktů na trh.
- (12) Tato prozatímní opatření by měla být potvrzena.
- (13) Je proto vhodné zrušit a nahradit rozhodnutí 2006/578/ES.
- (14) Opatření stanovená tímto rozhodnutím by měla být do šesti měsíců přezkoumána za účelem posouzení, zda jsou ještě nezbytná.
- (15) Opatření tohoto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

Rozhodnutí se vztahuje na tyto produkty pocházející z USA:

Produkt	Kód KN
loupaná (hnědá) předpařená (parboiled) dlouhozrná rýže A	1006 20 15
loupaná (hnědá) předpařená (parboiled) dlouhozrná rýže B	1006 20 17
loupaná (hnědá) dlouhozrná rýže A	1006 20 96
loupaná (hnědá) dlouhozrná rýže B	1006 20 98
poloomletá předpařená (parboiled) dlouhozrná rýže A	1006 30 25
poloomletá předpařená (parboiled) dlouhozrná rýže B	1006 30 27
poloomletá dlouhozrná rýže A	1006 30 46
poloomletá dlouhozrná rýže B	1006 30 48
omletá předpařená (parboiled) dlouhozrná rýže A	1006 30 65
omletá předpařená (parboiled) dlouhozrná rýže B	1006 30 67
omletá dlouhozrná rýže A	1006 30 96
omletá dlouhozrná rýže B	1006 30 98
zlomková rýže (není-li potvrzeno, že neobsahuje dlouhozrnou rýži)	1006 40 00

Článek 2

Podmínky prvního uvedení na trh

Členské státy umožní první uvedení produktů uvedených v článku 1 na trh, pouze pokud původní analytická zpráva, která se zakládá na vhodné a uznané metodě detekce geneticky modifikované rýže „LL RICE 601“ a která byla vydána akreditovanou laboratoří a je přiložena k zásilce, dokazuje, že produkt neobsahuje geneticky modifikovanou rýži „LL RICE 601“.

Pokud je zásilka produktů uvedených v článku 1 rozdělena do více částí, musí být ověřena kopie analytické zprávy přiložena ke každé části rozdělené zásilky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 230, 24.8.2006, s. 8.

Pokud není analytická zpráva podle odstavce 1 přiložena, musí provozovatel usazený ve Společenství, jenž je odpovědný za první uvedení produktu na trh, provést analýzu produktů uvedených v článku 1, aby dokázal, že neobsahují geneticky modifikovanou rýži „LL RICE 601“. Dokud není analytická zpráva k dispozici, nesmí být zásilka uvedena na trh Společenství.

Členské státy uvědomí Komisi o kladném (nepříznivém) výsledku prostřednictvím systému rychlého varování pro potraviny a krmiva.

Článek 3

Ostatní kontrolní opatření

Členské státy přijmou vhodná opatření, včetně náhodného odběru vzorků a analýzy produktů uvedených v článku 1 již umístěných na trh, aby ověřily, že neobsahují geneticky modifikovanou rýži „LL RICE 601“. O kladném (nepříznivém) výsledku uvědomí Komisi prostřednictvím systému rychlého varování pro potraviny a krmiva.

Článek 4

Kontaminované zásilky

Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby produkty uvedené v článku 1, u kterých bylo zjištěno, že obsahují geneticky modifikovanou rýži „LL RICE 601“, nebyly uvedeny na trh.

Článek 5

Úhrada nákladů

Členské státy zajistí, aby náklady vzniklé při provádění článků 2 a 4 nesli provozovatelé odpovědní za první uvedení na trh.

Článek 6

Přezkoumání opatření

Opatření stanovená tímto rozhodnutím budou přezkoumána nejpozději do 28. února 2007.

Článek 7

Zrušení

Rozhodnutí 2006/578/ES se zrušuje.

Článek 8

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členskými státním.

V Bruselu dne 5. září 2006.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise